

PRADINIO IR PAGRINDINIO UGDYMO

MATEMATIKOS BENDROSIOS PROGRAMOS PROJEKTAS

Programos projektą rengė: dr. doc. Edmundas Mazėtis, dr. doc. Viktorija Sičiūnienė, Antanas Apynis, Danutė Gudelienė, Rita Rimšalienė, Aistė Vencloviėnė, Albina Zdanevičienė.

TURINYS

BENDROSIOS NUOSTATOS.....	2
1. MATEMATIKOS PASKIRTIS.....	2
2. MATEMATIKOS TIKSLAS IR UŽDAVINIAI.....	3
3. KOMPETENCIJŲ UGDYMAS MATEMATIKOS DALYKU	3
4. PASIEKIMŲ SRITYS.....	4
5. PASIEKIMŲ RAIDA.....	6
6. MOKYMO SI TURINYS.....	9
6.1. 1 klasė	10
6.2. 2 klasė	12
6.3. 3 klasė	14
6.4. 4 klasė	16
6.5. 5 klasė	19
6.6. 6 klasė	21
6.7. 7 klasė	23
6.8. 8 klasė	25
6.9. 9 klasė	27
6.10. 10 klasė.....	29
7. PASIEKIMŲ VERTINIMAS	31
8. PASIEKIMŲ LYGIŲ POŽYMIAI.....	32
8.1. 1–2 klasės.....	32
8.2. 3–4 klasės.....	34
8.3. 5–6 klasės.....	37
8.4. 7–8 klasės.....	40
8.5. 9–10 klasės.....	43

Pasiūlymus dėl atnaujinamos matematikos bendrosios programos projekto tobulinimo prašome siųsti adresu Albina.Zdaneviciene@nsa.smm.lt

Nuoširdžiai ačiū!

BENDROSIOS NUOSTATOS

Matematika yra reikšminga pasaulio mokslo, technologijų ir žmogaus kultūros pažinimo dalis. Matematinis ugdymas suteikia galimybes tyrinėti, apibūdinti pasaulį, kuriame gyvename, suprasti ir perduoti informaciją apie pasaulio struktūrą, tvarką bei sąryšius. Šio ugdymo siekis – tobulinti gebėjimą formuluoti matematinės prielaidas, hipotezes, pagrįsti savo mintis, matematinius teiginius, vertinti loginių argumentų tinkamumą bei patikimumą, apibendrinti ir jungti abstrakčias idėjas. Matematinis ugdymas praturtina žmogaus gyvenimą matematikos žiniomis, gebėjimais ir įgūdžiais, reikalingais asmeniniame, profesiniame ir visuomeniniame gyvenime.

Matematinis ugdymas leidžia plėtoti ir tobulinti problemų sprendimo, bendradarbiavimo įgūdžius, lavinti kritinį mąstymą. Šios savybės labai reikalingos kiekvienam piliečiui priimant asmeninius sprendimus, susijusius, pavyzdžiui, su sveikata, investicijomis, taip pat sprendžiant problemas mokesčių, viešojo sektoriaus, valstybės politikos ar kitose visuomeninėse srityse, priimant globalius XXI amžiaus iššūkius, tokius kaip klimato kaita, demografinis nestabilumas, pasaulinė ekonomika ir kt.

Vis stiprėjantis skaitmeninių technologijų vaidmuo, daugelio gyvenimo sričių skaitmeninimas ir informacijos gausa keičia požiūrį į tai, ką reiškia būti matematiškai kompetentingais ir gebančiais ne tik prisitaikyti prie sparčiai besikeičiančių aplinkybių, bet ir gerai pasirengti artimos aplinkos, visuomenės bei valstybės ateities kūrimui, būti aktyviais šio proceso dalyviais.

Matematinis ugdymas mokykloje įgyvendinamas nuo 1 iki 10 klasės.

Ugdymo sritį sudarantys dalykai

Dalykas	Klasė									
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Matematika	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x

1. MATEMATIKOS PASKIRTIS

Matematikos dalykui mokykloje tenka išskirtinis vaidmuo ugdant mokinių skaičiavimo, abstrakčiojo, loginio mąstymo, vaizdinio, erdvinio mąstymo, duomenų tyrybos ir interpretavimo formalizavimo, abstrahavimo gebėjimus.

Mokydami matematikos mokiniai kaupia žinias apie matematinės sąvokas ir jų ryšius, mokosi sklandžiai ir tiksliai atlikti procedūras, ugdomi supratimą apie tai, kaip yra nustatomi bendrumai ir skirtumai, kuriamos matematinių sąvokų struktūros. Mokomasi įvairiais būdais išreikšti, reprezentuoti matematinės idėjas, mintis, pasirinkti ir pagrįsti naudojamas strategijas, būdus ir matematinius metodus, įrodyti teiginius, lyginti susijusias idėjas ir paaiškinti savo pasirinkimą, daryti logiškai pagrįstas išvadas.

Mokiniai įtraukiami į įvairaus konteksto probleminių situacijų tyrinėjimą. Mokomasi įvairias situacijas modeliuoti, suformuluoti kaip matematinės problemas ir jas spręsti, interpretuoti gautus rezultatus. Tvirtos žinios ir nuolat stiprinami mokinių pagrindimo, argumentavimo ir matematinio komunikavimo gebėjimai įgalina mokinius kritiškai vertinti, kūrybiškai veikti, efektyviai komunikuoti įvairiuose mokiniui aktualiuose, prasminguose ir suprantamuose kontekstuose. Pasinerdami į sparčiai besikeičiančią realybę ir bandydami matematikos pamokose įgytų mąstymo principų veikimą už klasės ribų, mokiniai įsitikina matematikos nauda ir svarba, ugdomi pagarbų požiūrį į matematikos vietą savo ir visos žmonijos gyvenime. Mokiniai įgyja patirties, kaip skaitmeniniai įrankiai gali prisidėti prie matematinių problemų sprendimo.

Mokant matematikos siekiama ne tik matematikos, kaip mokomojo dalyko, tikslų, bet ir bendrųjų ugdymo tikslų, ypač metakognityviojo mąstymo, bendravimo bei bendradarbiavimo gebėjimų ugdymo srityse. Mokinių įsitraukimas į matematikos mokymosi proceso stebėjimą ir vertinimą sudaro galimybes ugdytis atsakomybės jausmą, suvokti saviugdą prasmę, kuri yra akivaizdi prielaida mokymosi visą gyvenimą kompetencijos tobulinimui.

2. MATEMATIKOS TIKSLAS IR UŽDAVINIAI

Tikslas – sudaryti prielaidas ugdytis matematinį raštingumą, kuris šiame dokumente suprantamas kaip įgytas gebėjimas matematiškai **samprotauti, taikyti** ir **interpretuoti** matematiką sprendžiant problemas įvairiuose realiuose, aktualiuose ir mokiniams suprantamuose kontekstuose.

Pradinio ugdymo uždaviniai

Baigdami pradinio ugdymo pakopą mokiniai:

- tinkamai ir tikslingai vartoja matematinės sąvokas;
- sklandžiai atlieka matematinės procedūras;
- paaiškina ir pagrindžia savo matematinės mintis, vertina gautus rezultatus, daro išvadas;
- stebi, apmąsto savo matematinę veiklą, dalijasi įgytomis mokymosi patirtimis;
- matematinės mintis, idėjas perteikia matematine kalba;
- atpažįsta matematiką artimos aplinkos situacijose;
- matematikos mokymuisi naudoja skaitmenines technologijas;
- pasitiki savimi, bendradarbiauja, įgytas matematikos žinias ir gebėjimus veiksmingai pritaiko sprendami jiems suprantamas artimos aplinkos problemas.

Pagrindinio ugdymo uždaviniai

Baigdami pagrindinio ugdymo pakopą mokiniai:

- tinkamai ir tikslingai vartoja matematinės sąvokas, nurodo ir paaiškina ryšius tarp jų;
- sklandžiai atlieka matematinės procedūras;
- įvairiuose kontekstuose atpažįsta ir taiko matematinį samprotavimą;
- atsakingai ir veiksmingai organizuoja savo matematikos mokymosi veiklą;
- veiksmingai komunikuoja pasitelkdami matematinę kalbą;
- išvelgia matematikos ir kitų dalykų ryšius;
- matematikos mokymuisi naudoja skaitmenines technologijas;
- pasitiki savimi, bendradarbiauja, kritiškai mąsto, įgytas matematikos žinias ir gebėjimus veiksmingai pritaiko sprendami jiems suprantamas įvairaus konteksto problemas.

3. KOMPETENCIJŲ UGDYMAS MATEMATIKOS DALYKU

Matematikos dalykas užima itin svarbią vietą ugdant įvairias mokinių kompetencijas. Nors matematikos programoje plačiausiai aprašomas mokinių pažintinių gebėjimų ugdymas (pažinimo kompetencija), tačiau matematikos mokymasis gali reikšmingai prisidėti ir prie kitų kompetencijų ugdymo (socialinės, emocinės ir sveikos gyvensenos, kūrybiškumo, pilietiškumo ir kultūrinės kompetencijos). Daugeliu atvejų tai pasiekama per ypatingu būdu konstruojamą pedagoginę sąveiką su mokiniu ar jų grupėmis, kai keliamiems tikslams pasiekti kuriami atitinkami edukaciniai kontekstai.

Kompetencija	Kompetencijos raiška
Pažinimo kompetencija	Siekama, kad mokiniai įgytų gilų, konceptualų supratimą apie matematikos prigimtį ir jos vaidmenį šiuolaikiniame pasaulyje, o tuo pačiu pajustų jos grožį ir universalumą. Gilus supratimas pasiekiamas, kai mokiniams sudaromos galimybės ne tik <i>gerai suprasti</i> matematikos mokymosi turinyje numatytas <i>faktines žinias</i> ir išmokti <i>sklandžiai atlikti matematinės procedūras</i> . Ypatingas dėmesys turi būti skiriamas mokinių <i>konceptualioms ir metakognityvinėms žinioms</i> , o taip pat <i>matematinio samprotavimo (indukcinio ir loginio-dedukcinio mąstymo)</i> gebėjimams lavinti, šiuos aukštesnio lygio mąstymo gebėjimus tobulinant, mokiniams dalyvaujant vis sudėtingesnėse ir kompleksiškesnėse matematinėse veiklose.
Socialinė, emocinė ir sveikos	Gilus nagrinėjamų matematinėjų sąvokų ir procedūrų supratimas, tobulėjantys indukcinio ir loginio-dedukcinio mąstymo gebėjimai įgalina ir skatina mokinius vis aktyviau įsitraukti į mokiniams aktualių ir prasmingų realaus gyvenimo problemų

gyvensenos kompetencija	sprendimą. Kritiškai vertindami įvairią skaitinę, grafinę informaciją, rinkdami ir analizuodami duomenis apie juos supančią aplinką, dalyvaudami diskusijose apie matematikos vaidmenį įvairių gyvenimiškų problemų sprendime, mokiniai puoselėja ir tokias asmenines bei tarpasmenines savybes, kaip efektyvus savo veiklos planavimas, organizavimas ir valdymas, gebėjimas prisiimti atsakomybę dirbant individualiai ir su kitais kaip komandos nariai. Augantis pasitikėjimas savo jėgomis matematikoje sudaro prielaidas emocinei-socialinei asmens gerovei.
Kūrybiškumo kompetencija	Atviros, kompleksiškesnės, abstraktesnio pobūdžio užduotys skatina mokinių nestandartinį, divergentinį (kūrybinio mąstymo komponentas) mastymą, kuris, savo ruožtu, yra problemų sprendimo pagrindas. Atliekant tokias užduotis, tenka mąstyti ilgesnį laiką, įvertinti daugiau aplinkybių ir sąlygų, generuoti ir apmąstyti daugiau idėjų. Mokiniai turėtų įgyti patirties mąstyti „iš savęs“, kurti savas strategijas ir būdus užduotims atlikti. Jie turi pajusti darbo tobulinimo, kreipimo į detales, konceptualaus, struktūruoto, pagrindžiančio mąstymo naudą ir prasmę.
Pilietiškumo kompetencija	Mokiniai turėtų dalyvauti projektinėse veiklose, kuriose siekiama padėti bendruomenei, visuomenei rasti priimtina, aktualų sprendimą. Pavyzdžiui, jie gali dalyvauti priimant finansinius sprendimus, svarstyti apie žiniasklaidoje pateikiamos matematinės informacijos patikimumą ir pan. Įtraukiant mokinius į realaus gyvenimo problemų sprendimą, būtina kurti mokinių amžių bei matematinės veiklos patirtį atitinkančius kontekstus, kad mokiniai pajustų savo dalyvavimo prasmę ir naudą.
Kultūrinė kompetencija	Požiūris į matematiką, kaip kultūros dalį, ugdomas mokiniams susipažįstant kaip matematinė mintis, idėjos plėtojasi įvairiose kultūrose, aptariant matematikos taikymą kituose moksluose, ypač atskleidžiant matematinio modeliavimo indėlį technologijų pažangai. Taip pat mokiniai turėtų įgyti patirties, kaip skaitmeniniai įrankiai gali prisidėti prie matematinė problemų sprendimo. Svarbu, kad mokiniai atrastų matematinės simbolikos <i>universalumą</i> , jos taikomų metodų ir modelių pritaikomumą įvairiose žmogaus veiklos srityse.
Komunikavimo kompetencija	Perprasti ir įvaldyti matematikai būdingą simbolinę kalbą mokiniams padeda situacijos, turtingos galimybėmis matematinės sąvokas ir idėjas suprasti, taikyti, kurti naudojant įvairias priemones (fizines ir skaitmenines) ir formas (tekstu, vaizdu, simboliais; žodžiu, raštu). Matematinė kalba vystosi mokiniams stebint, apibūdinant matematinis modelius ir objektus, tyrinėjant gamtinius, socialinius reiškinius, meno, literatūros kūrinius ir kt. Komunikuodami su vienu (realiu ar įsivaizduojamu) pašnekovu ar grupėje, mokiniai išmoksta pasirinkti ir derinti įvairias matematinio komunikavimo strategijas, lengviau pajaučia matematinės kalbos paskirtį, ypatumus.

4. PASIEKIMŲ SRITYS

Visose klasėse, nuo pirmos iki dešimtos, mokinių pasiekimai numatomi trijose pasiekimų srityse: *gilus supratimas ir argumentavimas, matematinis komunikavimas ir problemų sprendimas*. Konkretizuojant pasiekimus kiekvienam koncentruui atsižvelgta į vaiko raidos tarpsnius bei žemesnėse klasėse įgytą mokymosi patirtį.

A. Gilus supratimas ir argumentavimas. Giliai suprasdami sąvokas ir procedūras, mokėdami jas paaiškinti ir pagrįsti, mokiniai sukuria tvirtą pamatą matematinio samprotavimo gebėjimams ugdyti. Pastarieji įgalina ir skatina mokinius ieškoti atsakymo į klausimą „kodėl“, pagrįsti savo matematinės idėjas, atrasti naujų. Samprotavimo terminas apima tiek indukcinis, tiek dedukcinis mąstymo procesus. Indukciniu būdu rasti argumentai padeda apibendrinti atskirus atvejus, pastebėti už jų slypinčius modelius ir taisykles, kelti hipotezes. Samprotaudami dedukciniu būdu ne tik griežtai įrodome teiginių teisingumą, bet ir sudarome prielaidas įgyti naujų matematikos žinių. Išlavinti samprotavimo įgūdžiai įgalina mokinius spręsti įvairias problemas, priimti pagrįstus sprendimus, mąstyti kūrybiškai, įprasminti matematiką savo kasdienėje veikloje.

Šios pasiekimų srities pasiekimai:

A1. Tinkamai atlieka ir paaiškina matematinės procedūras.

A2. Pastebi, nustato dėsningumus, panašumus ir analogijas, kelia hipotezes.

A3. Argumentuoja ir vertina matematinės idėjas: sukuria nuoseklią, logiškai pagrįstą teiginių seką ar užduoties sprendimą, vertina pranešimo logiškumą.

A4. Apmąsto, įsivertina matematikos mokymosi procesą ir rezultatus, planuoja mokymąsi.

B. Matematinis komunikavimas. Matematika yra kalba, kurioje skaitiniai, geometriniai ir grafiniai objektų santykiai apibūdinami specifine matematinė terminų ir simbolių, žymenų, grafikų, diagramų, lentelių, schemų kalba. Ji ne tik įgalina greitai ir veiksmingai komunikuoti įvairių sričių atstovams, bet ir atlaisvina, pagreitina ir abstrahuoja mintį, tuo pačiu sudarydama prielaidas aukštesniojo lygio mąstymo gebėjimų ugdymui(si). Šią kalbą mokiniai ugdo tiksliai rinkdami, analizuodami ir kritiškai vertindami įvairių matematinio pobūdžio informaciją, įvaldydami įvairias skaitymo strategijas, sąmoningai taikydami šios specifinės kalbos elementus kasdienėje savo veikloje.

Šios pasiekimų srities pasiekimai:

B1. Paaiškina, perfrazuoja įvairiomis formomis (tekstu, paveikslu, schema, formule, lentele, brėžiniu, grafiku, diagrama) pateiktą matematinį pranešimą.

B2. Tiksliai ir tinkamai vartoja matematinę kalbą: terminus, simbolius, žymėjimus, formules.

B3. Kuria, pristato matematinį pranešimą: atsirenka reikiamą informaciją, naudoja tinkamas fizines ir skaitmenines priemones, atsižvelgia į adresatą ir komunikavimo situaciją.

C. Problemų sprendimas. Svarbu, kad mokiniai įgytų strateginiam, kritiniam, kūrybiniam mąstymui būdingų savybių, be kurių neįsivaizduojamas problemų (plačiaja prasme) sprendimas. Mokiniai mokosi įvairiuose jiems prasminguose kontekstuose išvelgti ir formuluoti matematinės problemas kaip daugiapakopes matematinės užduoties. Jie įgyja įgūdžių parengti planą sudėtingesnei užduočiai įgyvendinti, apimančią tinkamų, anksčiau nagrinėtų matematinė modelių ir metodų pasirinkimą, konceptualių ir procedūrinių žinių taikymą, o taip pat strategijų, kurios prieš tai nebuvo parodytos, kūrimą. Ši pasiekimų sritis apima ir gebėjimą apmąstyti gautus rezultatus, interpretuoti juos nagrinėjamame kontekste, daryti išvadas, išvelgti tolesnes gautų rezultatų ir išvadų taikymo, panaudojimo galimybes.

Šios pasiekimų srities pasiekimai:

C1. Modeliuoja įvairaus konteksto suprantamas ir prasmingas situacijas: skaido problemą į dalis, nustato jų tarpusavio santykį, suformuluoja matematinį klausimą/užduotį.

C2. Pasiūlo ir vertina alternatyvias probleminės užduoties sprendimo strategijas, sudaro užduoties sprendimo planą ir jį įgyvendina.

C3. Įvertina matematinės veiklos rezultatus, daro išvadas, jas interpretuoja nagrinėtos problemos kontekste.

5. PASIEKIMŲ RAIDA

1–2 klasės	3–4 klasės	5–6 klasės	7–8 klasės	9–10 klasės
A. Gilus supratimas ir argumentavimas				
<p>A1. Tinkamai atlieka ir paaiškina matematinės procedūras. A2. Pastebi, nustato dėsninumus, panašumus ir analogijas, kelia hipotezes. A3. Argumentuoja ir vertina matematinės idėjas: sukuria nuoseklią, logiškai pagrįstą teiginių seką ar užduoties sprendimą, vertina pranešimo logiškumą. A4. Apmąsto, įsivertina matematikos mokymosi procesą ir rezultatus, planuoja mokymąsi.</p>				
A1.3 Tinkamai atlieka paprastas mokymosi turinyje numatytas matematinės procedūras, konsultuodamasis paaiškina, kaip jas atlieka.	A1.3 Tinkamai atlieka paprastas, o naudodamasis netiesiogiai teikiama pagalba ir nesudėtingas, mokymosi turinyje numatytas matematinės procedūras, konsultuodamasis paaiškina, kaip jas atlieka. Tinkamai atlieka 1–2 klasėse nagrinėtas nesudėtingas matematinės procedūras.	A1.3 Tinkamai atlieka paprastas, o naudodamasis netiesiogiai teikiama pagalba ir nesudėtingas, mokymosi turinyje numatytas matematinės procedūras, konsultuodamasis paaiškina, kaip jas atlieka. Tinkamai atlieka 3–4 klasėse nagrinėtas nesudėtingas matematinės procedūras.	A1.3 Tinkamai atlieka paprastas, o naudodamasis netiesiogiai teikiama pagalba ir nesudėtingas, mokymosi turinyje numatytas matematinės procedūras, konsultuodamasis paaiškina, kaip jas atlieka. Tinkamai atlieka 5–6 klasėse nagrinėtas nesudėtingas matematinės procedūras.	A1.3 Tinkamai atlieka paprastas, o naudodamasis netiesiogiai teikiama pagalba ir nesudėtingas, mokymosi turinyje numatytas matematinės procedūras, konsultuodamasis paaiškina, kaip jas atlieka. Tinkamai atlieka 7–8 klasėse nagrinėtas nesudėtingas matematinės procedūras.
A2.3 Paprastais atvejais nustato panašumus ir analogijas, apibūdina ir pratęsia dėsninumą, konstruoja elementų sekas pagal nurodytą taisyklę, grupuoja objektus pagal vieną požymį.	A2.3 Paprastais atvejais nustato panašumus ir analogijas, apibūdina ir pratęsia dėsninumą, konstruoja elementų sekas pagal nurodytą arba savo sugalvotą taisyklę, grupuoja objektus pagal du požymius. Remdamasis konkrečių atvejų tyrinėjimo rezultatais, kelia paprasčiausias hipotezes apie bendras tyrinėtų matematinių objektų savybes.	A2.3 Paprastais atvejais nustato panašumus ir analogijas, apibūdina ir pratęsia dėsninumą, konstruoja elementų sekas pagal nurodytą arba savo sugalvotą taisyklę, grupuoja objektus. Remdamasis konkrečių atvejų tyrinėjimo rezultatais, kelia paprastas hipotezes apie bendras tyrinėtų matematinių objektų savybes.	A2.3 Paprastais atvejais nustato panašumus ir analogijas, apibūdina ir pratęsia dėsninumą, konstruoja elementų sekas pagal nurodytą arba savo sugalvotą taisyklę, grupuoja objektus. Paprastais atvejais nustato tyrinėjamų matematinių objektų ryšius su anksčiau nagrinėtais objektais, apibendrina matematinio tyrinėjimo rezultatus, suformuluoja hipotezę. Skiria hipotezę nuo įrodymo.	A2.3 Paprastais atvejais nustato panašumus ir analogijas, apibūdina ir pratęsia dėsninumą, konstruoja elementų sekas pagal nurodytą arba savo sugalvotą taisyklę, grupuoja objektus. Paprastais atvejais nustato tyrinėjamų matematinių objektų vietą ir ryšius anksčiau nagrinėtų objektų sistemoje, apibendrina matematinio tyrinėjimo rezultatus, suformuluoja hipotezę.
A3.3. Sukuria nuoseklų paprastos užduoties sprendimą, jį paaiškina, tačiau trūksta tikslumo, išbaigtumo.	A3.3. Sukuria nuoseklų paprastos užduoties sprendimą, jį paaiškina, tačiau trūksta tikslumo, išbaigtumo. Vertina	A3.3. Sukuria nuoseklų paprastos užduoties sprendimą. Jį argumentuoja remdamasis žinomais apibrėžimais, savybėmis, atsižvelgia į	A3.3. Sukuria nuoseklų, paprastos užduoties sprendimą. Jį argumentuoja remdamasis žinomais apibrėžimais, savybėmis, atsižvelgia į	A3.3. Sukuria nuoseklų paprastos užduoties sprendimą. Jį argumentuoja remdamasis žinomais apibrėžimais, savybėmis, atsižvelgia į

	paprasto matematinio pranešimo logiškumą.	kontekstą, tačiau trūksta tikslumo, glaustumo išbaigtumo. Vertina paprasto matematinio pranešimo logiškumą.	kontekstą, tačiau trūksta tikslumo, glaustumo, išbaigtumo. Kitiškai vertina paprasto matematinio pranešimo logiškumą.	kontekstą, tačiau trūksta tikslumo, glaustumo, išbaigtumo. Kitiškai vertina paprasto matematinio pranešimo logiškumą.
A4.3 Noriai dalyvauja matematikos mokymosi procese, jaučia atsakomybę už mokymosi rezultatus. Nurodo, kas jam sekasi, ko dar reikia pasimokyti, priežastis dėl kurių sekėsi arba nesisekė veikti. Naudodamasis netiesiogiai teikiama pagalba numato konkretaus laikotarpio matematikos mokymosi žingsnius.	A4.3 Noriai dalyvauja matematikos mokymosi procese, jaučia atsakomybę už mokymosi rezultatus. Įvardija savo stiprybes ir tobulintinas sritis mokantis matematikos, nurodo priežastis, dėl kurių sekėsi arba nesisekė veikti. Naudodamasis netiesiogiai teikiama pagalba numato konkretaus laikotarpio matematikos mokymosi veiksmų planą.	A4.3 Noriai dalyvauja matematikos mokymosi procese, jaučia atsakomybę už mokymosi rezultatus. Naudodamasis netiesiogiai teikiama pagalba apmąsto ir įsivertina matematikos mokymosi procesą bei rezultatus, išsikelia trumpalaikius matematikos mokymosi tikslus, planuoja savo mokymąsi.	A4.3 Noriai dalyvauja matematikos mokymosi procese, jaučia atsakomybę už mokymosi rezultatus. Apmąsto ir įsivertina matematikos mokymosi procesą bei rezultatus, išsikelia trumpalaikius matematikos mokymosi tikslus, planuoja savo mokymąsi.	A4.3 Noriai dalyvauja matematikos mokymosi procese, jaučia atsakomybę už mokymosi rezultatus. Stebi, reflektuoja ir įsivertina matematikos mokymosi procesą bei rezultatus, išsikelia ilgalaikius matematikos mokymosi tikslus, planuoja savo mokymąsi.
B. Matematinis komunikavimas				
B1. Paaškina, perfrazuoja įvairiomis formomis (tekstu, paveikslu, schema, formule, lentele, brėžiniu, grafiku, diagrama) pateiktą matematinį pranešimą.				
B2. Tiksliai ir tinkamai vartoja matematinę kalbą: terminus, simbolius, žymėjimus, formules.				
B3. Kuria, pristato matematinį pranešimą: atsirenka reikiamą informaciją, naudoja tinkamas fizines ir skaitmenines priemones, atsižvelgia į adresatą ir komunikavimo situaciją.				
B1.3 Iliustruoja, atpasakoja, paaškina perskaitytą, išklaustą paprastą matematinį pranešimą.	B1.3 Išskiria, atrenka informaciją, susieja perskaitytą, išklaustą paprastą matematinį pranešimą su anksčiau įgytomis žiniomis ir patirtimi, pavaizduoja kitu būdu.	B1.3 Perfrazuoja paprastą matematinį pranešimą, kelia klausimus, apmąsto ir vertina pagal pateiktus kriterijus, daro išvadas.	B1.3 Apmąsto, vertina paprastą matematinį pranešimą pagal savo sukurtus kriterijus, daro išvadas, reziūmuoja turinį, parengia santrauką.	B1.3 Paaškina, pavaizduoja paprasto matematinio pranešimo loginius elementų ryšius, nustato priežastis ir pasekmes.
B2.3 Atpažįsta ir tinkamai vartoja mokymosi turinyje numatytus matematinis terminus, simbolius, žymėjimus.	B2.3 Atpažįsta ir tinkamai vartoja mokymosi turinyje numatytus matematinis terminus, simbolius, žymėjimus.	B2.3 Atpažįsta ir tinkamai vartoja mokymosi turinyje numatytus matematinis terminus, simbolius, žymėjimus, formules.	B2.3 Atpažįsta ir tinkamai vartoja mokymosi turinyje numatytus matematinis terminus, simbolius, žymėjimus, formules.	B2.3 Atpažįsta ir tinkamai vartoja mokymosi turinyje numatytus matematinis terminus, simbolius, žymėjimus, formules.
B3.3 Atsirenka reikiamą informaciją iš nurodyto šaltinio, kuria ir pristato paprastą matematinį pranešimą, naudodamas pasiūlytas fizines	B3.3 Atsirenka reikiamą informaciją iš 1–2 nurodytų šaltinių, kuria ir pristato paprastą matematinį pranešimą, naudodamas pasiūlytas fizines	B3.3 Atsirenka reikiamą informaciją iš 1–3 nurodytų ar pasirinktų šaltinių, kuria ir pristato paprastą matematinį pranešimą, naudodamas ir	B3.3 Iš 1–3 nurodytų ar pasirinktų šaltinių atsirenka, lygina, kitiškai vertina reikiamą informaciją, kuria ir pristato paprastą matematinį	B3.3 Iš 1–3 nurodytų ar pasirinktų šaltinių atsirenka, lygina, analizuoja ir kitiškai vertina reikiamą informaciją, kuria ir pristato paprastą

ar skaitmenines priemones, formas, atsižvelgia į adresatą ar komunikavimo situaciją.	ar skaitmenines priemones, formas, atsižvelgia į adresatą ir komunikavimo situaciją.	derindamas kelias skirtingas pasirinktas fizines ar skaitmenines priemones, formas, atsižvelgia į adresatą ir komunikavimo situaciją.	pranešimą, naudodamas ir derindamas kelias skirtingas pasirinktas fizines ir skaitmenines priemones, formas, atsižvelgia į adresatą ir komunikavimo situaciją.	matematinį pranešimą, tikslingai naudodamas ir derindamas kelias skirtingas pasirinktas fizines ir skaitmenines priemones, formas, atsižvelgia į adresatą ir komunikavimo situaciją.
C. Problemų sprendimas				
C1. Modeliuoja įvairaus konteksto suprantamas ir prasmingas situacijas: skaido problemą į dalis, nustato jų tarpusavio santykį, suformuluoja matematinį klausimą/užduotį. C2. Pasiūlo ir vertina alternatyvias probleminės užduoties sprendimo strategijas, sudaro užduoties sprendimo planą ir jį įgyvendina. C3. Įvertina matematinės veiklos rezultatus, daro išvadą, jas interpretuoja nagrinėtos problemos kontekste.				
C1.3 Modeliuoja nagrinėtas artimos aplinkos situacijas, suformuluoja paprastus matematinius klausimus.	C1.3 Modeliuoja nagrinėtas artimos aplinkos situacijas, suformuluoja paprastus matematinius klausimus/užduotis.	C1.3 Modeliuoja nagrinėtas įvairaus konteksto situacijas, suformuluoja paprastus matematinius klausimus/užduotis.	C1.3 Modeliuoja nagrinėtas ir nenagrinėtas įvairaus konteksto situacijas, suformuluoja paprastus matematinius klausimus/užduotis.	C1.3 Modeliuoja nagrinėtas ir nenagrinėtas įvairaus konteksto situacijas, suformuluoja paprastus matematinius klausimus/užduotis.
C2.3 Vertina pasiūlytas alternatyvias paprastos probleminės užduoties sprendimo strategijas. Sudaro ir įgyvendina paprastos probleminės užduoties sprendimo planą, derindamas ir taikydamas mokymosi turinyje numatytų skirtingų matematikos temų/sričių faktus, metodus.	C2.3 Vertina pasiūlytas alternatyvias paprastos probleminės užduoties sprendimo strategijas. Sudaro ir įgyvendina paprastos probleminės užduoties sprendimo planą, derindamas ir taikydamas mokymosi turinyje numatytų skirtingų matematikos temų/sričių faktus, metodus.	C2.3 Vertina pasiūlytas alternatyvias paprastos probleminės užduoties sprendimo strategijas. Sudaro ir įgyvendina paprastos probleminės užduoties sprendimo planą, derindamas ir taikydamas mokymosi turinyje numatytų skirtingų matematikos temų/sričių faktus, metodus.	C2.3 Vertina pasiūlytas alternatyvias paprastos probleminės užduoties sprendimo strategijas. Sudaro ir įgyvendina paprastos probleminės užduoties sprendimo planą, derindamas ir taikydamas mokymosi turinyje numatytų skirtingų matematikos temų/sričių faktus, metodus.	C2.3 Vertina pasiūlytas alternatyvias paprastos probleminės užduoties sprendimo strategijas. Sudaro ir įgyvendina paprastos probleminės užduoties sprendimo planą, derindamas ir taikydamas mokymosi turinyje numatytų skirtingų matematikos temų/sričių faktus, metodus.
C3.3 Konsultuodamasis įvertina matematinės veiklos rezultatų prasmingumą nagrinėtos paprastos problemos kontekste. Daro pagrįstas išvadas.	C3.3 Konsultuodamasis įvertina matematinės veiklos rezultatų prasmingumą nagrinėtos paprastos problemos kontekste. Daro pagrįstas išvadas.	C3.3 Konsultuodamasis įvertina matematinės veiklos rezultatų prasmingumą nagrinėtos paprastos problemos kontekste. Daro pagrįstas išvadas, konsultuodamasis jas interpretuoja nagrinėtos problemos kontekste.	C3.3 Konsultuodamasis įvertina matematinės veiklos rezultatų prasmingumą nagrinėtos paprastos problemos kontekste. Daro pagrįstas išvadas, konsultuodamasis jas interpretuoja nagrinėtos problemos kontekste.	C3.3 Konsultuodamasis įvertina matematinės veiklos rezultatų prasmingumą nagrinėtos paprastos problemos kontekste. Daro pagrįstas išvadas, konsultuodamasis jas interpretuoja nagrinėtos problemos kontekste, apmąsto ir vertina taikytų problemos sprendimui metodų tinkamumą, perkeliamumą į naujas situacijas.

6. MOKYMOŠI TURINYS

Visų klasių matematikos mokymosi turinys suskirstytas į keturias sritis: *skaičiai ir skaičiavimai, modeliai ir sąryšiai, geometrija ir matavimai, duomenys ir tikimybės*. Kiekvienoje srityje išskirtos kelios nuosekliai iš klasės į klasę plėtojamos temos, tačiau ne visos jos pradedamos ir baigiamos nagrinėti toje pačioje klasėje.

Turinio sritys	Temos	Mokymosi metai									
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1. Skaičiai ir skaičiavimai	1.1. Natūralieji ir sveikieji skaičiai	x	x	x	x	x	x				
	1.2. Trupmenos ir dalys		x	x	x	x	x				
	1.3. Realieji skaičiai							x	x		
	1.4. Finansinis raštingumas	x	x	x	x	x	x	x	x		
2. Modeliai ir sąryšiai	2.1. Dėsningumai	x	x	x	x	x				x	x
	2.2. Algebra			x	x	x	x	x	x	x	x
	2.3. Tiesiniai ir netiesiniai sąryšiai						x	x	x	x	
3. Geometrija ir matavimai	3.1. Matavimo skalės ir vienetai	x	x	x	x	x					
	3.2. Konstravimas	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
	3.3. Figūros	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
4. Duomenys ir tikimybės	4.1. Duomenys ir jų interpretavimas	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
	4.2. Tikimybės ir jų interpretavimas			x	x	x	x	x	x	x	x

Nors matematika nagrinėja abstrakčių sąvokų struktūras, tačiau kartu yra puikus įrankis įvairiausių realaus pasaulio reiškinių aprašymui ir praktinių problemų sprendimui. Tinkamų matematikos strategijų pasirinkimas priklauso nuo konteksto, kuriame analizuojama probleminė situacija. Siekdami ugdyti mokinių holistinį požiūrį į pasaulį ir matematikos vietą jame, turime užtikrinti nagrinėjamų kontekstų įvairovę. Kiekvienos klasės bent keliose temose numatytas įgyjamų matematinių gebėjimų plėtojimas, juos taikant *įvairiuose kontekstuose*.

Kontekstų įvairovę apima keturių rūšių kontekstai: asmeninis, profesinis, visuomeninis ir mokslinis.

Asmeninis. Šio konteksto situacijos apima matematikos taikymus asmens, jo šeimos ar bendraamžių veiklose. Tai situacijos apie maisto gamybą, sportą, keliones, apsipirkimą, žaidimus, sveikatą, sveiką gyvenseną, asmeninį planavimą ir kt. Ugdymo turinyje minimas asmeninių finansų kontekstas taip pat priskiriamas šiai kontekstų rūšiai.

Profesinis. Šiam kontekstui priskiriamos situacijos, susijusios su profesinių veiklų pasauliu. Tokios užduotys gali būti, pavyzdžiui, apie reikiamų statybinių medžiagų kiekio ir kainos apskaičiavimus bei užsakymą, darbo užmokesčio apskaičiavimą, pridėtinę vertę kuriančias darbo vietas, kokybės kontrolę, apskaitą ir inventurizaciją, architektūrą ir dizainą (darnūs miestai ir gyvenvietės), su darbu susijusių sprendimų priėmimą. Profesinės veiklos kontekstas gali būti susijęs su įvairiausiomis profesijomis – nuo ypatingų įgūdžių nereikalaujančios veiklos iki aukštos kvalifikacijos reikalaujančiomis profesijomis. Svarbu, kad šio konteksto užduotys būtų suprantamai pateiktos atitinkamo amžiaus mokiniams.

Visuomeninis. Šio konteksto tematika susijusi su pasaulio, valstybės ar vietos bendruomene. Socialinio konteksto užduotys gali būti, pavyzdžiui, apie rinkimų sistemą, valstybės politiką, viešąjį transportą, demografiją, skurdo ir bado problemas pasaulyje, reklamą, pasaulio bei šalies statistiką ir ekonomiką ir pan. Šio konteksto užduotys turėtų būti orientuotos į visuomenės tendencijas ir perspektyvą.

Mokslinis. Šio konteksto situacijos susijusios su gamtos pasauliu, mokslu bei technika. Čia tiktų užduotys apie klimato kaitos prevenciją, darnią energetiką, transportą, aplinkos apsaugą, ekosistemų, biologinės įvairovės apsaugą, mediciną, visatą, genetiką, pažangias technologijas ir inovacijas, įvairius matavimus ir pan. Vidinės integracijos matematikoje atvejai taip pat priskirtini šiam kontekstui.

Kiekvienoje klasėse aprašytas turinys skirtas apie 70 proc. pamokų laiko, numatomo matematikos mokymuisi pagal bendruosius ugdymo planus, jame aprašomi tik naujai toje klasėje atsirandantys turinio elementai. Kaip panaudoti kitą matematikos mokymuisi skirtą laiką (apie 30 proc.) sprendžia mokytojas, atsižvelgęs į mokinių pasiekimus ir poreikius.

Turinyje *pasviruoju* šriftu išskirtas sąvokas, terminus, dėsnius, savybes, teoremas mokiniai turi atpažinti, suprasti, mokėti jas paaiškinti, apibūdinti, apibrėžti, taikyti turinyje aprašytu būdu. Mokant apibrėžti sąvokas, atsižvelgiama į amžiaus ypatumus ir turimą mokinių mokymosi patirtį.

Toliau pateikiamas privalomas kiekvienos klasės matematikos mokymosi turinys. Kadangi skirtingose klasėse yra nagrinėjamos ne visos lentelėje išvardintos temos, tai pateiktame klasių mokymosi turinyje jų numeravimas nėra nuoseklus, o atitinka tų temų numeravimą lentelėje.

6.1. 1 klasė

1. SKAIČIAI IR SKAIČIAVIMAI

1.1. Natūralieji ir sveikieji skaičiai

Skaičiai nuo 0 iki 100. Mokomasi skaičiuoti pirmyn ir atgal nuo bet kurio skaičiaus, susieti objektų skaičių su skaičiumi. Tyrinėjama, kaip sudaryta 100-o skaičių lentelė, skaičių tiesė. Pasitelkiant įvairius praktinius modelius mokomasi skaičius perskaityti, užrašyti skaitmenimis, skyrių suma, palyginti. Aiškinamasi, kokia skaitmens skaičiuje vertė. Nagrinėjant pusiausvyrą iliustruojančius modelius, schemas formuojamos „lygumo“ ir „nelygumo“ sąvokų sampratos. Išsiaiškinama ženklų $=$, \neq , $<$, $>$ prasmė, mokomasi juos taikyti praktinėse situacijose.

Sudėtis ir atimtis. Sudėties ir atimties veiksmi aiškinami kaip skaičiavimas pirmyn ir atgal, aptariamas šių veiksmų ryšys. Aptiriamos ir praktikuojamos įvairios skaičiavimo strategijos (būdai), kaip greičiau, mintyse skaičiuoti 20-ies ribose (pvz., ieškant trūkstamo daiktų skaičiaus iki dešimties; perstatant, grupuojant skaičius ir pan.). Modeliuojant situacijas aptariami sudėties perstatomumo ir jungiamumo dėsniai (dėsnių pavadinimai neįvardijami). Mokomasi paaiškinti, argumentuoti skaičiavimo būdo pasirinkimą ir jo taikymą konkrečiu atveju. Atliekami sudėties ir atimties veiksmi šimto ribose: vienaženklų skaičių peržengiant dešimtį, dviženklų ir vienaženklų skaičių peržengiant dešimtį, dviženklų skaičių neperžengiant dešimties. Mokantis sudėti ir atimti skaičius naudojami konkretūs modeliai ar brėžiniai, taikomos skaičiavimo strategijos pagrįstos skaitmens vietos verte, operacijų savybėmis, ryšiu tarp sudėties ir atimties veiksmų. Mokomasi veiksmus užrašyti ir eilute, ir stulpeliu. Atliekant skaičių sudėtį, atimtį stulpeliu, mokomasi paaiškinti, kodėl taip skaičiuojama.

Sprendžiami ir kuriami įvairių kontekstų uždaviniai, kai atsakant į tiesioginį klausimą, reikia atlikti vieną – sudėties arba atimties – veiksmą (pvz., sužinoti, kiek yra iš viso; koks bus likutis; keliais vienetais yra mažiau ir pan.). Mokomasi lygybėse $a + b = c$, $a - b = c$ nustatyti trūkstamą skaičių (žymimą pvz. langeliu), kai kiti du skaičiai žinomi. Mokomasi tekstinius uždavinius pavaizduoti piešiniais, schemomis ar modeliuoti lygybėmis, kai nežinomojo vietoje yra koks nors simbolis (pvz., langelis).

1.4. Finansinis raštingumas

Nagrinėjant gyvenimiškas situacijas atskleidžiamas pinigų vaidmuo ir jų rūšys (grynieji ir negrynieji pinigai). Mokomasi atpažinti euro banknotus ir monetas pagal vertę, norimą pinigų sumą sudėlioti keliais skirtingais banknotų ir monetų deriniais. Diskutuojama apie skirtingų prekių kainas (brangesnė, pigesnė), ieškoma bendros prekių kainos eurais, centais (neperžengiant euro ribos), mokomasi įvertinti, ką galima nupirkti už turimus pinigus, kiek pasikeitė turima pinigų suma ir pan.

2. MODELIAI IR SĄRYŠIAI

2.1. Dėsningumai

Sekos. Aptariamos situacijos, kuriose įprasta vartoti sąvokas *seka*, *sekos narys*. Tyrinėjamos objektų sekos iš 2–3 pasikartojančių narių grupių (pvz. ABAB..., AABAAB...), mokomasi jas atpažinti ir apibūdinti, pratęsti, rasti trūkstamus narius, sudaryti seką pagal nurodytą taisyklę, sukurti savo. Nagrinėjamos skaičių sekos, kurių nariai didėja ar mažėja po 2, 3, 5 ir 10 vienetų.

Algoritmai ir programavimas. Nagrinėjami piešiniais, žodžiais, simboliškai pateikti algoritmai, mokomasi juos atlikti. Aptariama *komandos* sąvoka, aiškinamasi, ką reiškia nuoseklus komandų atlikimas, mokomasi schema, piešiniu pavaizduoti nuosekliai atliekamų komandų seką. Įvairiuose kontekstuose mokomasi suprasti ir teisingai vartoti jungtukus *ne*, *arba*, *ir*. Supažindinama su viena ar keliomis žaidybinėmis programavimo priemonėmis (pvz.: *ScratchJr*, *Bee-Bot* ar *Blue-Bot* robotukus, *Blockly Games*, *SpriteBox*, kortelės, specialūs stalo žaidimai) ir mokomasi jomis kurti nesudėtingas programas.

3. GEOMETRIJA IR MATAVIMAI

3.1. Matavimo skalės ir vienetai

Masė, laikas. Susipažinama su pagrindiniu masės matavimo vienetu *kilogramu* (kg). Atliekant įvairias praktines užduotis, mokomasi pajauti, kokių artimoje aplinkoje esančių daiktų masę tinka/netinka apibūdinti šiuo matavimo vienetu, kokie prietaisai gali būti tam naudojami. Mokomasi suprasti laikrodžio su rodyklėmis ir skaitmeninio laikrodžio rodomą laiką, juo pasinaudoti, nusakant laiką pilnomis *valandomis* (val., h), 12 val. ir 24 val. laiko sistemose. Diskutuojama, išbandoma, ką galima nuveikti per valandą, greičiau nei per valandą.

Ilgis. Išsiaiškinama, kad objekto *ilgį* galima išreikšti ilgio vienetų skaičiumi. Nagrinėjami ilgio pasireiškimo kasdieniame gyvenime pavyzdžiai (pvz., kambario ilgis, plotis, aukštis, kelio ilgis, žmogaus ūgis, duobės gylis). Susipažinama su ilgio matavimo priemonėmis – liniuote, metru, rulete. Skaičių tiesėje taškais vaizduojami skaičiai 0, 1, 2, ... ir aptariama, kad kiekvienas skaičius rodo ir jo atstumą iki nulio. Atliekamos įvairios ilgio matavimo, ilgių palyginimo užduotys, matavimo rezultatai užrašomi sveikuoju *centimetrų* (cm), *metrų* (m) skaičiumi. Mokomasi be matavimo įrankių įvertinti artimiausios aplinkos daiktų ilgius.

3.2. Konstravimas

Transformacijos. Nagrinėjamos situacijos, kuriose mokomasi apibūdinti objektų ar žmonių vietą ar padėtį vienas kito atžvilgiu (pvz., pasisukti kairėn/dešinėn, pagal/prieš laikrodžio rodyklę; paeiti 3 žingsnius pirmyn/atgal). Mokomasi apibūdinti, schemoje pavaizduoti objektų ar žmonių judėjimą iki nurodytos vietos (pvz., rodyklėmis schemoje parodyti, kur buvo paslėptas lobis).

3.3. Figūros

Plokščios figūros. Paaiškinama, ką vadiname *brėžiniu*, kuo jis skiriasi nuo piešinio. Aptariama, kaip brėžinyje vaizduojamas *taškas, tiesė, spindulys, atkarpa*. Mokomasi apibūdinti šių figūrų padėtį viena kitos atžvilgiu (pvz., taškas *yra/nėra tiesėje, yra šalia tiesės, taškas priklauso/nepriklauso* spinduliui, taškas *dalija tiesę* į du spindulius ir pan.).

Erdvės figūros. Praktikuojamasi apibūdinti figūrų, daiktų padėtį vienas kito atžvilgiu (dešinėje, kairėje, virš, po, už, prieš, vidury, šalia, tarp, viduje, išorėje, priešais ir pan.), kaip jie atrodo iš priekio, iš šono, iš viršaus.

4. DUOMENYS IR TIKIMYBĖS

4.1. Duomenys ir jų interpretavimas

Aiškinamasi, ką vadiname *duomenimis* ir koku tikslu jie renkami. Mokomasi formuluoti klausimus apie kasdienes gyvenimo įvykius, į kuriuos atsakymą padėtų rasti atliktas statistinis tyrimas (surenkama iki 20 vnt. duomenų). Aiškinamasi, ką vadiname požymiu ir jo reikšmėmis, mokomasi registruoti renkamus duomenis, kai yra 2–3 stebimo požymio reikšmės. Surinkti duomenys (iki 20 vnt.) pavaizduojami sąsiuvinyje *piktograma* ar *stulpeline diagrama* (vertikalia ar horizontalia), kai simbolis ar padala atitinka vienetą (vieną stebinį). Mokomasi perskaityti piktogramoje, stulpelinėje diagramoje pateikiamą informaciją, ją remtis atsakant į pagrindinį tyrimo klausimą.

6.2. 2 klasė

1. SKAIČIAI IR SKAIČIAVIMAI

1.1. Natūralieji ir sveikieji skaičiai

Skaičiai nuo 0 iki 1000. Nagrinėjami skaičiai iki 1 000, skaičiuojama pirmyn ir atgal nuo bet kurio skaičiaus. Išsiaiškinama, kad triženklis skaičiaus skaitmenys reiškia šimtus, dešimtis ir vienetus. Pasitelkiant įvairius praktinius modelius mokomasi skaičius perskaityti, užrašyti skaitmenimis, skyrių suma, palyginti.

Sudėtis, atimtis, daugyba, dalyba. Mokantis tūkstančio ribose sudėti ir atimti skaičius (peržengiant dešimtį, šimtą) naudojami konkretūs modeliai ar brėžiniai, skaičiavimo strategijos pagrįstos skaitmens vietos verte, operacijų savybėmis, ryšiu tarp sudėties ir atimties veiksmų. Mokomasi taikyti mintinio skaičiavimo strategijas sudėties ir atimties veiksmams su apvaliomis dešimtimis, šimtais. Sprendžiami vieno-dviejų žingsnių sudėties/atimties veiksmo reikalaujantys uždaviniai, kuomet reikia atsakyti į tiesioginį ar netiesioginį klausimą. Įvairiais modeliais iliustruojama daugyba ir dalyba (pvz., dirbama su vienodomis objektų grupėmis, eilučių ir stulpelių rinkiniais daugybos lentelės ribose), aptariamas šių veiksmų ryšys. Tyrinėjama, kaip sudaryta daugybos lentelė (10 × 10). Aptariamos *lyginio* ir *nelyginio* skaičiaus sąvokos. Nagrinėjant konkrečius pavyzdžius aptariami su nuliu atliekami veiksmai. Modeliuojant situacijas aptariami daugybos perstatomumo ir jungiamumo dėsniai (dėsnių pavadinimai neįvardijami), sudaromi dviveiksmai skaitiniai reiškiniai, pagrindžiant juose atliekamų veiksmų tvarką. Sprendžiami vieno žingsnio uždaviniai, kuomet reikia atsakyti į tiesioginį klausimą, taikant daugybos ar dalybos veiksmą (pvz., imama n kartų po m , kiek kartų skiriasi, dvigubai, trigubai daugiau, perpus mažiau, dalijama į lygias grupes ir kt.). Mokomasi atliekamus veiksmus užrašyti eilute, stulpeliu, kampu. Prieš sprendžiant tekstinį uždavinį, jis analizuojamas, pavaizduojamas schema, piešiniu. Mokomasi uždavinio sprendimą užrašyti kaip klausimų ir atsakymų seką. Išsiaiškinama, kaip įvairias asmeninio konteksto situacijas sieti skaitinėmis lygybėmis ir nelygybėmis, kuriose yra vienas sudėties, atimties, daugybos arba dalybos veiksmo ženklas. Mokomasi paaiškinti, kodėl užrašyta skaitinė lygybė (ženklas =) ar nelygybė (ženklai <, >) yra teisinga/klaidinga, parinkti skaičius, su kuriais ji būtų teisinga (nagrinėjamos lygtys be raidinės simbolikos, t. y. jos vietoj nežinomojo – tuščias langelis ar koks kitas simbolis).

1.2. Trupmenos ir dalys

Vienetas, pusė, trečdalis, ketvirtadalis, aštuntadalis. Pasitelkiant įvairius modelius, išsiaiškinama sąvokų prasmė: *vienetas (visuma), pusė, trečdalis, ketvirtadalis, aštuntadalis* (neužrašant jų kaip trupmenų). Įsitikinama, kad vieneta sudaro dvi pusės, trys trečdaliai ir t.t. Mokomasi rasti daikto ar daiktų skaičiaus dalį (pusę, trečdalį, ketvirtadalį, aštuntadalį). Aiškinamasi, kaip rasti visą daiktų skaičių, kai žinoma jų pusė, trečdalis, ketvirtadalis, aštuntadalis. Nagrinėjamos situacijos, kai visumos vienodos dalys gali būti skirtingų formų.

1.4. Finansinis raštingumas

Mokomasi tą pačią pinigų sumą išreikšti įvairiais banknotų, monetų, banknotų ir monetų deriniais. Nagrinėjamos situacijos apie prekės ar paslaugos kainų kitimą (pabrangimą, atpigimą), nuolaidos pritaikymą, kai kainos užrašomos eurai ir centais. Sprendžiant uždavinius, nuolaidos, kainos pokyčiai nusakomi ir skaitine verte, ir dalimi (pvz., mokomasi įvardinti, kurią euro dalį sudaro 50 ct).

2. MODELIAI IR SĄRYŠIAI

2.1. Dėsningumai

Sekos. Tyrinėjamos sekos iš 3–4 pasikartojančių narių, o taip pat tokios skaičių sekos, kurių nariai didėja ar mažėja po tiek pat vienetų, tiek pat kartų. Mokomasi jas atpažinti, apibūdinti, pratęsti, rasti trūkstamus narius, sukurti, sudaryti pagal nurodytą taisyklę.

Algoritmai ir programavimas. Pasitelkus konkrečius pavyzdžius paaiškinama paprasčiausia pasirinkimo komanda *jei–tai*. Nagrinėjami piešiniai, žodžiais, simboliais pateikti algoritmai, mokomasi įvykdyti nurodytą komandų seką, kurioje gali būti ir pasirinkimo komandų. Žaidybinėmis programavimo priemonėmis kuriamos nesudėtingos, iš kelių komandų sudarytos programos.

3. GEOMETRIJA IR MATAVIMAI

3.1. Matavimo skalės ir vienetai

Masė, laikas, temperatūra. Susipažinama su masės matavimo vienetais *gramu (g)* ir *tona (t)*, aptariami g ir kg, kg ir t sąryšiai. Diskutuojama, kokiais vienetais tiktų apibūdinti įvairių aplinkos daiktų masę. Išbandomos įvairios buitinės priemonės masei iki kilogramo nustatyti. Remiantis laikrodžiu ar jo modeliu mokomasi nusakyti laiką *minutės (min)* tikslumu, tą patį laiką pasakyti keliais būdais (pvz., 10 val. 50 min arba be 10 minučių 11-a valanda, pusvalandis po pusiaudienio ir pan.). Tyrinėjant lauko termometro skalę, aptariama, kokia temperatūra vadinama teigiama, neigiama. Paaiškinama, kokiais matavimo vienetais matuojama temperatūra (°C).

Ilgis, plotas, tūris. To paties objekto ilgį matuojant skirtingais matavimo vienetais, aptariami mm ir cm, cm ir m, m ir km sąryšiai, išsiaiškinama, kokie ilgio matavimo vienetai vadinami *milimetru (mm)* ir *kilometru (km)*. Mokomasi nubraižyti ir išmatuoti, o taip pat „iš akies“ įvertinti atkarpos, kurių ilgis išreiškiamas cm ir mm. Mokomasi palyginti atkarpos, apibūdinant jų ilgių skirtumą ilgio vienetais. Sprendžiami įvairūs su ilgio skaičiavimais susiję tekstiniai uždaviniai. Mokomasi figūros plotą nusakyti sąlyginiais matavimo vienetais ir tokiu būdu įvertinti, apibūdinti aplinkoje esančių daiktų plotą. Tūrio sąvoka paaiškinama atliekant praktines veiklas, lyginant kasdieninėje aplinkoje naudojamų objektų talpas. Aptariamos *litro (l)* ir *mililitro (ml)* sąvokos, jos taikomos mokantis įvertinti aplinkos daiktų tūrį.

3.2. Konstravimas

Transformacijos. Languotame popieriuje kuriami tam tikrą vietą vaizduojantys planai (pvz., kambario, sklypo, vietovės), mokomasi duoti ir vykdyti kelių žingsnių instrukciją, susijusią su judėjimu tame plane, įskaitant pusės ar ketvirčio apskritimo posūkius. Nagrinėjamos *simetriškos* ašies atžvilgiu *figūros*, mokomasi užbaigti ar sukurti ašies atžvilgiu simetrišką piešinį languotame ar taškuotame popieriuje, kai pavaizduota vertikali arba horizontali simetrijos ašis.

Aptariama, kokia figūra, koks paveikslėlis vadinami *simetrišku*, tokios simetrijos pavyzdžių ieškoma aplinkoje, gamtoje, architektūroje, mene. Mokoma paaiškinti, kodėl nagrinėjama figūra yra/nėra simetriška.

3.3. Figūros

Plokščios figūros. Paaiškinama, kokios figūros vadinamos *plokščiomis figūromis* (dvimatėmis, užimančiomis plokštumos dalį). Aptariamos sąvokos atvira/uždara *laužtė, kampas, daugiakampis, daugiakampio kampas*. Išsiaiškinama, nuo ko priklauso konkretaus daugiakampio pavadinimas. Tyrinėjant konkretų daugiakampį įsitikinama, kad jis turi tiek *kampanų*, kiek ir *kraštinių*. Praktikuojamasi rūšiuoti daugiakampius pagal kraštinių arba kampanų skaičių, kraštinių ilgius, simetrijos ašių skaičių ir pan. Nagrinėjant pavyzdžius aptariamos sąvokos *teiginys, teisingas/neteisingas teiginys, priešingas teiginys*. Mokomasi formuluoti paprasčiausiems matematiniais teiginiais priešingus teiginis.

Erdvės figūros. Paaiškinama, kokios figūros vadinamos *erdvės figūromis* (trimatėmis, užimančiomis erdvės dalį). Pasitelkiant vaizdines priemones tiriami ryšiai tarp dvimačių ir trimačių figūrų. Nagrinėjami *kubo, stačiakampio gretasienio, kūgio, ritinio, rutulio* modeliai, mokomasi šias figūras atpažinti paveikslėlyje, rasti į jas panašių daiktų aplinkoje.

4. DUOMENYS IR TIKIMYBĖS

4.1. Duomenys ir jų interpretavimas

Paaiškinama, ką vadiname *pirminiais ir antriniais duomenimis*. Aptariama, kaip sudaryti ir užpildyti *dažnių lentelę*. Mokomasi braižyti diagramas, naudojant fizines priemones, kai piktogramos simbolis ar diagramos padala atitinka 2, 5, 10 vienetų (stebinių). Praktikuojamasi pavadinti diagramą ir jos ašis, susieti dažnių lentelėje stulpelinėje diagramoje esančius duomenis, atsakyti į klausimus apie diagramoje ar dažnių lentelėje pateiktus duomenis.

6.3. 3 klasė

1. SKAIČIAI IR SKAIČIAVIMAI

1.1. Natūralieji ir sveikieji skaičiai

Skaičiai nuo 0 iki 10 000. Mokomasi skaičius iki 10 000 perskaityti, užrašyti žodžiais, skaitmenimis, skyrių suma, palyginti ir apvalinti.

Sudėtis, atimtis, daugyba, dalyba. Praktikuojamasi taikyti mintinio skaičiavimo strategijas. Nagrinėjamos įvairios kontekstinės situacijos, kuriose būtų prasminga, veiksminga įvertinti tikėtiną kelių skaičių sumos, skirtumo, sandaugos, rezultatą (prieš atliekant veiksmus, skaičiai apvalinami arba remiamasi žinomais veiksmų dėsniais). Nagrinėjamos gyvenimiškos situacijos, kuomet atliekama dalyba su liekana. Mokomasi skaičiaus a dalybos iš skaičiaus b su liekana r veiksmą užrašyti pavidalu $a = b \cdot q + r$. Atliekami daugybos ir dalybos veiksmai su pilnas dešimtis, šimtus ir pan. turinčiais skaičiais. Mokantis padauginti ar padalyti dviženklį, triženklį, keturženklį skaičių iš vienaženklio skaičiaus (įskaitant ir dalybą su liekana), pasitelkiami įvairūs vizualizavimo ir sprendimo užrašymo būdai. Modeliuojamos situacijos, kuriose išryškėja skliaustų naudojimo prasmė. Mokomasi uždavinio sąlygą pavaizduoti schema, schemą susieti su dviveiksmiu skaitiniu reiškiniu, kuriame gali būti ir skliaustai. Sprendžiami kelių žingsnių uždaviniai, kuomet atliekami keli veiksmai, gali tukti smulkinti/stambinti gretimus matavimo vienetus sveikais skaičiais.

1.2. Trupmenos ir dalys

Trupmenos. Išsiaiškinamos *trupmenos, skaitiklio, vardiklio, trupmenos brūkšnio* sąvokos. Naudojantis modeliais, piešiniais išsiaiškinama, kad trupmena $1/n$ išreiškiamas kiekis, kurį sudaro viena dalis, kai visuma padalijama į n lygių dalių ($n = 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 100$). Aiškinamasi, kaip suprantamas trupmenomis m/n išreiškiamas kiekis, kai skaičius m yra ne didesnis nei skaičius n. Mokomasi trupmenas (neviršijančias vieneto) pavaizduoti skaičių tiesėje, kai intervalas

nuo 0 iki 1 apibrėžiamas kaip visuma. Mokomasi trupmenas (neviršijančias vienetą) su vienodais vardikliais arba skaitikliais palyginti naudojantis modeliais, pavaizduojant jas tame pačiame skaičių intervale; skaičius 0 ir 1 užrašyti kaip trupmenas $0/n$ ir n/n ; paaiškinti, kokios dvi trupmenos ir kodėl laikomos lygiavertėmis (pvz., $1/2 = 2/4$, $4/8 = 1/2$). Sprendžiami dalies ir visumos radimo uždaviniai.

1.4. Finansinis raštingumas

Nagrinėjamos ir aptariamos gyvenimiškos situacijos, kuriose atliekamos operacijos su pinigais. Praktikuojamasi pinigus smulkinti ir stambinti. Mokomasi įvertinti ir apskaičiuoti prekių ir paslaugų kainą, jos pokytį, pinigų likutį. Sprendžiant uždavinius praktikuojamasi taikyti mintinio skaičiavimo strategijas.

2. MODELIAI IR SĄRYŠIAI

2.1. Dėsningumai

Sekos. Atkartojamos, pratęsimos, apibūdinamos sekos, sudarytos iš 2–4 pasikartojančių narių grupių, įskaitant ir tokias, kurių elementai skiriasi dydžiu, spalva, linijos storiu, posūkio kampu, o seka gali būti perkelta ir į kitą eilutę. Mokomasi fiziniomis ir skaitmeninėmis priemonėmis kurti ir pristatyti sekas.

Algoritmai ir programavimas. Pasitelkus konkrečius pavyzdžius paaiškinama pasirinkimo komanda *jei–tai–kitaip*. Mokomasi įvykdyti nurodytų komandų seką, kurioje yra ir ši pasirinkimo komanda. Aptariamos *algoritmo* ir *programos* sąvokos Nagrinėjant konkrečius pavyzdžius įsitikinama, kad algoritme ir programoje svarbi komandų atlikimo tvarka, kad gali būti keletas teisingų algoritmų tam pačiam rezultatui gauti. Mokomasi uždavinio sprendimo algoritmą užrašyti sutartiniais ženklais, pavaizduoti schemomis (pvz., iš turimų fizinių objektų sudėlioti ar nupiešti tam tikrą geometrinę figūrą; naudojantis pateiktais ar savo gautais duomenimis, apskaičiuoti nueitą kelią, laiką, greitį; pereiti labirintą; sukurti žaidimų instrukcijas, taisykles, receptus ir kt.).

2.2. Algebra

Lygtys. Nagrinėjant pavyzdžius aptariamos *lygties*, *nežinomojo*, *lygties sprendinio* sąvokos. Mokiniai skatinami atrasti įvairius paprasčiausių lygčių (su vienu sudėties, atimties, daugybos ar dalybos veiksmu; nežinomojo vietoje – raidės) sprendinio radimo būdus, įskaitant ir kitos lygties (su atvirkštiniu veiksmu) parašymą (pvz., lygtis $x - 5 = 2$ pakeičiama lygtimi $x = 5 + 2$, t. y. mokoma su tais pačiais trimis skaičiais bei sudėties ir atimties arba daugybos ir dalybos veiksmų ženklais parašyti 4 lygybes). Aptariama, kuo lygties sprendimo procedūra skiriasi nuo sprendinio patikrinimo procedūros. Mokomasi iš žodinio uždavinio sąlygos ar pateiktos schemos sudaryti paprasčiausią lygtį, kai nežinomas nurodytas uždavinio sąlygoje ar schemoje, tyrinėja ir taiko įvairius būdus šiam sprendiniui surasti.

Raidiniai reiškiniai. Nagrinėjant pavyzdžius aptariamos sąvokos *kintamasis*, *reiškinys*, *reiškinio reikšmė*. Mokomasi apskaičiuoti raidinio reiškinio reikšmę. Raidiniame reiškinyje įrašdami vis kitas kintamųjų reikšmes, mokiniai pastebi, kad nuo raidinio simbolio reikšmės kinta reiškinio reikšmė. Aptariama, kaip iš žodinio uždavinio sąlygos, sudaryti paprasčiausią raidinį reiškinį.

3. GEOMETRIJA IR MATAVIMAI

3.1. Matavimo skalės ir vienetai

Masė, laikas, temperatūra. Apskaičiuojant laiko trukmę mokomasi naudotis tvarkaraščiu, kalendoriumi. Supažindinama su laiko matavimo vienetu *sekunde* (s). Atliekamos gretimų laiko matavimo vienetų (h, min, s) smulkinimo, stambinimo procedūros, įskaitant ir mokiniui pažįstamų trupmenų taikymą (pvz., $1/4$ val. = 15 min.).

Ilgis, plotas, tūris. Išsiaiškinama, koks ilgio matavimo vienetas vadinamas *decimetru* (dm), aptariami dm ir cm, dm ir m sąryšiai. Išsiaiškinama, ką vadiname *perimetru*. Praktikuojamasi apskaičiuoti daugiakampio perimetrą. Smulkinami ir stambinami gretimi ilgio matavimo vienetai.

3.2. Konstravimas

Transformacijos. Tyrinėjamos dvi tiesės atžvilgiu *simetriškos figūros*, pavaizduotos languotame ar taškuotame popieriuje. Mokomasi jas nupiešti, atrasti jų *simetrijos tiesę*, paaiškinti, kodėl jos yra/nėra simetriškos. Iš turimų detalių, taikant simetriją, posūkį ar postumą horizontalia ar vertikalia kryptimi kuriami ornamentai, ieškoma trūkstatų jų dalių.

3.3. Figūros

Plokščios figūros. Supažindinama su kampainiu, parodoma, kuris jo kampas yra vadinamas *stačiuoju*. Išsiaiškinama, kokios tiesės, atkarpos vadinamos *lygiagrečiomis, statmenomis, susikertančiomis*. Praktikuojamasi atpažinti, nubrėžti statųjį kampą, mažesnę/didesnę už statųjį, nubrėžti statmenas ir lygiagrečias tieses, kvadratą, stačiakampį. Praktikuojamasi palyginti kampus. Aptariamos *apskritimo, skritulio, apskritimo (skritulio) centro, spindulio, skersmens* sąvokos. Praktikuojamasi skriestuvu nubrėžti apskritimą. Tyrinėjama, kokia galima dviejų apskritimų, apskritimo ir tiesės tarpusavio padėtys (susikerta, liečiasi, nesikerta). Atliekamos plokštumos figūrų grupavimo, rūšiavimo užduotys. Praktikuojamasi suskaidyti plokščią figūrą į dalis ar kelias figūras sujungti, mokomasi pastebėti, pasirinkti, atrasti trūkstatas ornamento, dėlionės dalis.

Erdvės figūros. Nagrinėjamas kubas, stačiakampis gretasienis, mokomasi pavadinti ir parodyti jų *viršūnes, sienas, briaunas*. Aiškinamasi, kaip atrodo kubo bei stačiakampio gretasienio *išklotinė*. Nagrinėjama prizmė, piramidė, aiškinamasi, nuo ko priklauso konkrečios prizmės/piramidės pavadinimas, kaip atrodo jų išklotinės. Mokomasi parodyti šių figūrų viršūnes, briaunas, sienas, pagrindus. Praktikuojamasi suskaidyti erdvės figūrą į dalis ar kelias figūras sujungti, parodyti, jog jos užimama vieta nepriklauso nuo to, kaip sudedamos atskiros dalys.

4. DUOMENYS IR TIKIMYBĖS

4.1. Duomenys ir jų interpretavimas

Mokomasi kelti su artima aplinka susijusius klausimus, į kuriuos atsakyti galima surinkus ir susisteminius duomenis. Mokomasi rūšiuoti duomenis pagal nurodytą požymį. Nagrinėjant konkrečius pavyzdžius aptariama, kaip suprasti diagramas, kurių dažnių ašies vienos padalos vertė nėra lygi vienetui, o stulpelio aukštis (požymio reikšmės dažnis) nebūtinai sutampa su pažymėta padala. Mokomasi pasirinkti tinkamą diagramos dažnių ašies padalos vertę.

4.2. Tikimybės ir jų interpretavimas

Kalbant apie kasdienes atsiktinius įvykius, atsakant į klausimus apie duomenis, mokomasi parinkti tinkamiausią žodį to įvykio tikėtinumui nusakyti (negalimas, mažai tikėtinas, labai tikėtinas, būtinas; niekada, kartais, dažnai, visada) ar įvykiams palyginti pagal tikėtinumą (labiau/mažiau tikėtina, kad...).

6.4. 4 klasė

1. SKAIČIAI IR SKAIČIAVIMAI

1.1. Natūralieji ir sveikieji skaičiai

Skaičiai nuo 0 iki 1 000 000. Nagrinėjami realaus turinio tekstai, kuriuose paminėti dideli skaičiai įskaitant ir jų trumpinius (tūkst., mln.), aptariama jų prasmė. Mokomasi skaičius perskaityti, užrašyti žodžiais, skaitmenimis, skyrių suma, apvalinti, palyginti.

Sudėtis, atimtis, daugyba, dalyba. Praktikuojamasi taikyti mintinio skaičiavimo strategijas. Vizualizuojami, pagrindžiami ir taikomi sudėties ir atimties stulpelių veiksmai, daugybos stulpelių iš dviženkliai skaičiaus veiksmai. Mokomasi iš perteklinės informacijos turinčio pranešimo pasirinkti tinkamą, kad atsakytų į klausimus. Mokomasi kelti, kurti prasmingus klausimus, į kuriuos būtų galima atsakyti, remiantis matematiniam pranešime slypinčia informacija.

Sprendžiami kelių žingsnių uždaviniai, kuomet reikia atsakyti į netiesioginį klausimą, o atsakant į jį taikyti sudėties, atimties, daugybos, dalybos veiksmus, sudaryti skaitinius reiškinius, kuriuose gali būti ir skliaustai.

1.2. Trupmenos ir dalys

Trupmenos. Mokomasi natūralųjų skaičių užrašyti kaip trupmeną (paprastąją trupmeną). Paprastąsias trupmenas, kurių vardiklyje yra 10, 100, 1000 mokomasi užrašyti dešimtainiu pavidalu (su kableliu). Išsiaiškinamos *dešimtainės ir paprastosios trupmenos* sąvokos. Nagrinėjant situacijas su matiniais skaičiais išsiaiškinama, kaip suvienodinti skaitmenų skaičių po kablelio (pvz., kodėl 1,5 Eur = 1,50 Eur). Mokomasi perskaityti, palyginti, apvalinti (iki sveikojo skaičiaus) dešimtainiu pavidalu užrašytus skaičius. Nagrinėjant gyvenimiškas situacijas sprendžiami daiktų skaičiaus kelių dalių radimo uždaviniai. Naudojant vaizdines priemones išsiaiškinama, kaip randamas visas daiktų skaičius, kai žinomos jo kelios dalys.

Veiksmai su trupmenomis. Mokomasi sudėti ir atimti trupmenas su vienodais vardikliais vieneto ribose. Remiantis modeliais aptariama, kodėl didesnės už vienetą trupmenos gali būti užrašomos *mišriuoju skaičiumi*. Aiškinamasi kaip sudedami ir atimami mišrieji skaičiai, kurių trupmeninės dalys yra su tuo pačiu vardikliu (trupmeninės dalis sudėjus neviršijamas vienetas, o atimant nereikalaujama papildomų pertvarkių). Mokomasi sudėti ir atimti dešimtainiu pavidalu parašytus skaičius su vienu ar dviem skaitmenimis po kablelio.

1.4. Finansinis raštingumas

Tyrinėjamos situacijos, kuomet prekių ir paslaugų kainos užrašytos dešimtainiu pavidalu. Mokomasi tokiais skaičiais nurodytas pinigų sumas perskaityti, palyginti, sudėti ir atimti. Nagrinėjamos situacijos, kuriose mokomasi priimti skaičiavimais grįstus sprendimus apie išlaidas ir taupymą, uždarbį, aukojimą. Aptariama, kaip kiekvieno žmogaus elgesys, susijęs su išlaidavimu, taupymu, veikia artimą ar globalią aplinką. Aiškinamasi kaip asmuo gali įvertinti, ar kaina yra priimtina pagal jo/jo šeimos finansines galimybes.

2. MODELIAI IR SĄRYŠIAI

2.1. Dėsningumai

Sekos. Atkartojamos, pratęsimos, apibūdinamos, kuriamos sekos, kurių nariais yra paprastosios, dešimtainės trupmenos. Nagrinėjamos objektų sekos, kai kiekvieną kitą sekos objektą sudaro vis daugiau (mažiau) elementų, kurie nebūtinai išdėstomi vienoje eilėje. Tyrinėjamos sekos, gautos suliejus dvi sekas.

Algoritmai ir programavimas. Pasitelkus konkrečius pavyzdžius paaiškinama kartojimo komanda. Sprendžiami įvairūs uždaviniai, kuriuose reikia atlikti nuoseklių komandų sekas, įskaitant ir pasirinkimo bei kartojimo komandas. Susipažįstama su uždavinio skaidymo į dalis strategija, mokomasi ją įgyvendinti kuriant pasirinkimo ir kartojimo komandų sekas.

2.2. Algebra

Lygtys. Mokomasi sudaryti paprastas lygtis iš žodinio uždavinio sąlygos ar schemas, kuriose yra nurodytas nežinomasis. Nagrinėjamos tą pačią lygtį atitinkančios situacijos. Taip pat tą pačią situaciją mokomasi aprašyti skirtingomis lygtimis

Raidiniai reiškiniai. Mokomasi paprastais atvejais tarpusavyje sieti žodinio uždavinio sąlygą, situaciją iliustruojančią schemą ir raidinį reiškinį, kai kintamasis (raidė) uždavinio sąlygoje ar schemoje nurodyti.

3. GEOMETRIJA IR MATAVIMAI

3.1. Matavimo skalės ir vienetai

Masė, laikas, temperatūra, greitis. Mokomasi skaityti rodmenis įvairiose matavimo skalėse. Pasirinkti tinkamą matavimo vieneta. Aptiriamos *kelio* ir *greičio* sąvokos, dydžių – kelias, laikas, greitis (vidutinis greitis) – sąryšis. Praktikuojamasi taikyti įvairius greičio matavimo vienetus (km/h, m/min, m/s), apskaičiuoti vieną iš trijų dydžių (kelia, greitį ar laiką), kai žinomi kiti du.

Ilgis, plotas, tūris. Apibrėžiami ploto matavimo vienetai *kvadratinio centimetru* (cm²), *kvadratinio metru* (m²). Praktikuojamasi apskaičiuoti kvadrato, stačiakampio plotą. O taip pat ir plotą figūros, sudarytos iš kelių stačiakampių/kvadratų. Išsiaiškinama, kaip nubraižyti nurodyto ploto stačiakampį. Aptarus *tūrio* sąvoką, mokomasi suskaičiuoti statinį sudarančių kubelių skaičių. Apibrėžiami tūrio matavimo vienetai *kubinis centimetras* (cm³), *kubinis metras* (m³), mokomasi suvokti, kokio dydžio realūs objektai iš artimos aplinkos gali būti apibūdinami šiais vienetais.

3.2 Konstravimas

Transformacijos. Mokomasi nurodyti koordinačių plokštumos pirmame ketvirtyje pažymėto *taško koordinatės*. Mokomasi taikyti žinias apie posūkį, postūmį, simetriją tiesės (ašies) atžvilgiu koordinačių plokštumoje ir languotame popieriuje (pvz., apibūdinti objekto (taško) judėjimą, įvardyti trūkstamas figūros dalis, kurti naujas figūras ar paaiškinti paprasčiausias jos savybes). Svarbu, kad mokiniai suprastų taškų, atkarpų, tiesių, figūrų perkėlimo idėją: jei figūrą transformacijų pagalba galima perkelti į kitą ar gražinti tą pačią vietą, tai gautoji ir pradinė figūra laikomos lygiomis.

3.3. Figūros

Plokščios figūros. Aptariama, kokios geometrinės figūros laikomos *lygiomis* (uždedant vieną ant kitos, jos sutampa), mokomasi jas atpažinti. Apibrėžiamos ir vartojamos sąvokos *įvairiakraštis/lygiašonis/lygiakraštis* trikampis, *smailusis/statusis/bukasis* trikampis, mokomasi tokius trikampius atpažinti ir pavaizduoti.

Erdvės figūros. Aptariama, kodėl kubą galima laikyti ypatingu stačiakampio gretasienio atveju ir kodėl šias abi figūras galima pavadinti keturkampėmis prizmėmis. Praktikuojamasi rūšiuoti, konstruoti kubus, stačiakampius gretasinius, prizmes, piramides, ritinius ir kūgius, atpažinti ir įvardyti jų sienas, briaunas, viršūnes. Mokomasi susieti erdvės figūrą su jos išklotine, apibūdinti, kaip ji atrodo iš įvairių pusių.

4. DUOMENYS IR TIKIMYBĖS

4.1. Duomenys ir jų interpretavimas

Mokomasi planuoti ir atlikti statistinį tyrimą apie artimą aplinką, pasirinktu būdu pristatyti tyrimo rezultatus, papasakoti, ką norėjo tyrimu išsiaiškinti, kokius rezultatus gavo, ką įdomaus ir naudingo išmoko, sužinojo. Diagramos braižomos naudojant fizines ir skaitmenines priemones. Diskutuojama apie savo ar kitų mokinių atlikto tyrimo išvadas, jų pritaikymą.

4.2. Tikimybės ir jų interpretavimas

Nagrinėjami atsitiktinumo principu paremti žaidimai su keliomis vienodai ir nevienodai galimomis 2–6 baigtimis (pvz., monetos ar kauliuko metimas, suktuko sukimas ir pan.). Aptarus *baigties* sąvoką, svarstoma, kuri iš baigčių labiau, mažiau, vienodai tikėtina. Atliekant eksperimentą (pvz., žaidimą kartojant 10, 20 kartų ir skaičiuojant baigties pasirodymo dažnį) tikrinama, ar pasitvirtino spėjimo rezultatas, aptariama kodėl. Mokomasi formuluoti, vertinti teiginius apie baigčių tikėtinumą. Kiekvienos baigties tikimybė užrašoma kaip trupmena. Kuriami žaidimai, kad kiekvienas žaidžiantysis turėtų tą pačią tikimybę (galimybę) laimėti.

6.5. 5 klasė

1. SKAIČIAI IR SKAIČIAVIMAI

1.1. Natūralieji ir sveikieji skaičiai

Natūralieji skaičiai. Nagrinėjami arabų ir romėnų skaitmenų rašymo pavyzdžiai, mokomasi perskaityti ir užrašyti romėniškuosius skaičius iki 3 000. Aptariama kokia skaičiavimo sistema vadinama dešimtaine. Apibendrinami įvairūs natūraliųjų skaičių apibūdinimo būdai (įskaitant ir trumpinius tūkst., mln., mlrd.). Mokomasi natūraliuosius skaičius palyginti, apvalinti naudojant ne tik skaičių tiesės modelį, bet ir pagrindžiant bei taikant kitus skaičių palyginimui ir apvalinimui taikomus metodus. Nagrinėjamos įvairios situacijos, kuriose apvalinimo taisyklę būtų prasminga/ne prasminga taikyti.

Veiksmai su natūraliaisiais skaičiais. Įsitikinama, kad natūraliesiems skaičiams gali būti taikomi *perstatomumo*, *jungiamumo*, *skirstomumo* dėsniai. Mokomasi padalyti kampu iš dviženklį skaičiaus. Praktikuojamasi naudotis patogiais skaičiavimo metodais (mintinio skaičiavimo strategijomis) atliekamų skaičiavimų palengvinimui. Sprendžiami įvairaus konteksto probleminiai uždaviniai, kuomet reikia surasti, atsirinkti skaitinę informaciją, išskaidyti uždavinį į dalis, performuluoti uždavinį, taikyti kelis veiksmus, sudaryti skaitinį reiškinį. Mokomasi įvardyti atliekamų veiksmų komponentus. Mokomasi atpažinti skaičius, kurie dalijasi iš 2, 3, 4, 5, 9, 10, 100. Apibrėžiamos skaičiaus *daliklio* ir *kartotinio*, *pirminio* ir *sudėtinio* skaičiaus, *lyginio* ir *nelyginio* skaičiaus sąvokos. Mokomasi atrinkti skaičius iš nurodyto nedidelio skaičių intervalo, kurie atitiktų nurodytą požymį/kriterijų. Nagrinėjamos situacijos, kuriose prasminga sudėtinį skaičių skaidyti pirminiais dauginamaisiais, tyrinėjami įvairūs skaičiaus skaidymo pirminiais dauginamaisiais būdai. Sprendžiami probleminiai uždaviniai, kuriuose reikia rasti kelių skaičių (*mažiausią*) bendrą kartotinį, (*didžiausią*) bendrą daliklį.

1.2. Trupmenos ir dalys

Trupmenos. Remiantis modeliais, skaičių tiesė išsiaiškinama trupmenos m/n prasmė, kai m gali būti ir didesnis už skaičių n . Aptariama, kokia prasmė paversti paprastąją trupmeną jai *lygia* (lygiaverte). Praktikuojamasi *suprastinti*, *pertvarkyti*, palyginti trupmenas. Paprastąsias trupmenas, kurių vardiklyje yra 10, 100, 1000, ... mokomasi užrašyti dešimtainiu pavidalu (su kableliu). Praktikuojamasi dešimtainiu pavidalu užrašytus skaičius perskaityti, užrašyti žodžiais, skaitmenimis, skyrių suma, pavaizduoti, pakeisti lygiavertėmis, palyginti, apvalinti.

Veiksmai su trupmenomis. Praktikuojamasi sudėti ir atimti mišriuosius skaičius, kurių trupmeninės dalys išreiškiamos paprastosiomis trupmenomis su skirtingais vardikliais. Paprastosios trupmenos daugyba iš sveikojo skaičiaus apibrėžiama, kaip tokių pačių trupmenų sumavimas. Naudojant vaizdinius modelius išsiaiškinama, kodėl bendruoju atveju yra teisinga lygybė $c \times (a / b) = (c \times a) / b$ ir kodėl paprastosioms trupmenoms gali būti taikomi perstatomumo, jungiamumo, skirstomumo dėsniai. Praktikuojamasi sudėti ir atimti mišriuosius skaičius, kai trupmeninių dalių suma peržengia vienetą. Pagrindžiami su dešimtainėmis trupmenomis, mišriaisiais skaičiais atliekami sudėties, atimties, daugybos iš sveikojo skaičiaus veiksmai. Jie taikomi sprendžiant praktinio turinio uždavinius.

1.4. Finansinis raštingumas

Apibrėžiama *procento* sąvoka, procento žymėjimas siejamas su dešimtaine ir paprastąja trupmenomis. Procento sąvoka taikoma, nagrinėjant pinigų pervedimo asmenims, organizacijoms ir įmonėms kontekstines situacijas, sprendžiant įvairius dalies ar visumos radimo, kainos nurodytu procentų skaičiumi padidėjimo/sumažėjimo uždavinius (sudėtingesniems skaičiavimams atlikti naudojamas ir skaičiuotuvus). Sprendžiami uždaviniai, kuriuose vartojamos sąvokos *nuolaida*, *procentinė nuolaida*, *išlaidos* (atliekami veiksmai su natūraliaisiais skaičiais ir dešimtainėmis trupmenomis). Apskaičiuojant įvairių prekių ir paslaugų vieneto tarifus, mokomasi nustatyti, kurie pasiūlymai yra tinkamesni. Aptariama, kokią įtaką gali turėti *kreditas*, skola priimant finansinius sprendimus. Nagrinėjami ir kuriami uždarbų ir išlaidų scenarijai, apsipirkimo ir taupymo planai. Sprendžiami uždaviniai, kuriuose supažindinama, kokios mokesčių rūšys taikomos Lietuvos gyventojams ir kaip per mokesčius surinkti pinigai panaudojami bendruomenių, visuomenės reikmėms.

2. MODELIAI IR SĄRYŠIAI

2.1. Dėsniumai

Sekos. Atkartojamos, pratęsimos, apibūdinamos, kuriamos sekos, kurių nariais yra paprastosios arba dešimtainės trupmenos. Nagrinėjamos sekos, kurių kiekvienas kitas narys gaunamas iš prieš jį esančio, atliekant vieną ir tą patį veiksmą (ar kelis veiksmus). Nagrinėjamos lentelės (*Ivesties/išvesties (I/O) lentelės*), kuriomis pavaizduotas sąryšis tarp *nepriklausomojo kintamojo* (įvesties) ir *priklausomojo kintamojo* (išvesties), mokomasi šį sąryšį apibūdinti ir taikyti.

2.2. Algebra

Lygtys. Mokomasi spręsti pirmojo laipsnio 1-3 žingsnių lygtis su vienu nežinomuju, jas keičiant *ekvivalenčiomis* lygtimis (lygties sprendimo eigoje atliekami veiksmai su natūraliaisiais skaičiais arba dešimtainėmis trupmenomis). Diskutuojama, kuo šis lygčių sprendimo būdas yra pranašesnis prieš žemesnėse klasėse taikytus būdus nežinomojo reikšmei rasti. Nagrinėjamos tokia pačia lygtimi aprašomos situacijos, taip pat parodoma, kad ta pati situacija gali būti aprašyta skirtingomis pirmojo laipsnio lygtimis (matematinio modelio universalumas).

Raidiniai reiškiniai. Apibendrinant nagrinėtus konkrečius pavyzdžius, suformuluojami, užrašomi raidėmis ir taikomi sudėties ir daugybos perstatomumo, jungiamumo, skirstomumo dėsniai. Apibrėžiamos sąvokos *panašieji nariai*, *sutraukti panašiuosius narius*, *suprastinti* raidinį reiškinį. Mokomasi sudaryti ir pertvarkyti paprastus raidinius reiškinius, kai atliekant užduotį tenka atlikti veiksmus su natūraliaisiais skaičiais.

3. GEOMETRIJA IR MATAVIMAI

3.1. Matavimo skalės ir vienetai

Kelias, laikas, greitis. Sprendžiami dviejų kūnų judėjimo ta pačia kryptimi, priešingomis kryptimis, priešpriešinio judėjimo uždaviniai, įskaitant ir situacijas, kuomet objektai pradeda/baigia judėti skirtingu laiku (atliekami veiksmai ir su dešimtainėmis trupmenomis). Mokantis spręsti judėjimo uždavinius, pasitelkiamos schemos, įvairūs modeliai, aptariama ir taikoma kelio formulė.

Ilgis, plotas, tūris. Aptariama metrinė matavimo sistema, įvairūs ilgio, ploto, tūrio matavimo vienetai. Praktinėse situacijose mokomasi įvertinti realių objektų dydžius. Matavimo vienetai stambinami ir smulkinami, įskaitant ir atvejus, kai dydžių skaitinės reikšmės yra dešimtainės išraiškos.

3.2. Konstravimas

Transformacijos. Pasitelkiant fizinius modelius, skaitmenines priemones nagrinėjamos ir apibrėžiamos transformacijos: *atspindys*, *centrinė simetrija*, *posūkis*, *postūmis*. Tyrinėjant trikampių, stačiakampių, lygiagretainių, trapecijų, deltoidų pavyzdžius, taikant jiems transformacijas, atrandama, kad kai kurie iš jų turi bendrų savybių. Mokomasi vizualiai atpažinti lygiagretainį, rombą, trapeciją, deltoidą. Diskutuojama, kodėl tą pačią figūrą kartais galima pavadinti įvairiai (pvz., kodėl kvadratą galime pavadinti ir stačiakampiu). Praktikuojamasi užbaigti braižyti figūrą, kad ji būtų simetriška, atstatyti simetrišką figūrą iš jos dalies, schema pavaizduoti atliekamas transformacijas (pvz., parodoma, kaip iš stačiakampio gauti lygiagretainį ar lygiašonę trapeciją, iš lygiašonio trikampio gauti stačiakampį ir pan.).

3.3. Figūros

Plokščios figūros. Susipažįstama su *matlankiu* ir kampų matavimo vienetu – laipsniu ($^{\circ}$). Mokomasi vizualiai atpažinti *smailųjį*, *statųjį*, *bukąjį*, *ištiestinį*, *priešpilnį ir pilnąjį kampus*, *smailųjį*, *statųjį ir bukąjį trikampį*. Apibrėžiama, kokie kampai vadinami *gretutiniais*, *kryžminiais*, mokomasi pagrįsti ir taikyti jų savybes. Formuluojama hipotezė apie *trikampio kampų sumą*. Paaiškinama, kad teiginį galima pagrįsti įvairiai ir kad ne kiekvieną teiginio pagrindimą galime laikyti matematinio įrodymu. Šiam teiginiui iliustruoti galima pateikti ir aptarti kelis kurios nors nagrinėtos figūrų savybės pagrindimo būdus.

Erdvės figūros. Mokomasi pavaizduoti kubą ir stačiakampį gretasienį, o taip pat suprojektuoti jų išsklotines, atitinkančias nurodytus šių figūrų matmenis.

Ploto, tūrio skaičiavimai. Aptariamos ir taikomos kvadrato ir stačiakampio perimetro ir ploto formulės. Praktikuojamasi apibūdinti trikampio kraštinių ir kampų tarpusavio padėtį (pvz., kvadrato gretimos kraštinės, trikampio kraštinė prie kampo/priešais kampą ir pan.). Mokomasi apskaičiuoti stačiojo trikampio plotą kaip pusę stačiakampio ploto. Sprendžiami sudėtingesni ploto apskaičiavimo uždaviniai, kai plokščioji figūra sudaryta iš kelių žinomų figūrų (stačiojo trikampio, kvadrato, stačiakampio), įskaitant ir tokius, kuriuose derinamos perimetro ir ploto sąvokos. Pagrindžiamos ir taikomos kubo ir stačiakampio gretasienio tūrio formulės. Iš kubų, stačiakampių gretasienių konstruojamos sudėtingesnės erdvinės figūros. Sprendžiami jų paviršiaus ploto, tūrio apskaičiavimo uždaviniai.

4. DUOMENYS IR TIKIMYBĖS

4.1. Duomenys ir jų interpretavimas

Mokomasi formuluoti apklausos/anketos klausimus ir numatyti galimų atsakymų reikšmes. Aptariama, kokie duomenys – *kokybiniai ar kiekybiniai* (diskretieji ir tolydieji) bus gauti tokios apklausos metu. Nagrinėjamos situacijos, kai dažnių lentelėje ar stulpelinėje diagramoje pateikiamas ir labai didelis duomenų skaičius. Apibrėžiamos *imties, imties vidurkio* sąvokos. Mokomasi apskaičiuoti imties vidurkį, paaiškinama, kokia gautos skaitinės reikšmės prasmė.

4.2. Tikimybės ir jų interpretavimas

Nagrinėjami kasdienių atsitiktinių įvykių, paprasčiausių stochastinių bandymų pavyzdžiai (pvz., metama moneta ir stebima kuria puse ji atvirs, traukiami kamuoliai, vyksta finalinės varžybos ir stebima, kuri komanda laimės ir pan.). Dėmesys sutelkiamas į visas jų galimas baigtis, turint omeny tiek bandymus su vienodai galimomis baigtimis, tiek su nevienodai galimomis baigtimis. Baigtys koduojamos, sudaroma baigčių aibė, svarstoma apie baigčių tikėtinumą (kuri mažai tikėtina/labai tikėtina). Apibrėžiama sąvoka *baigties tikimybė* ($P(\text{baigties}) = m/n$) ir klasikinio bandymo atveju mokomasi ją taikyti, kai n neviršija 10.

6.6. 6 klasė

1. SKAIČIAI IR SKAIČIAVIMAI

1.1. Natūralieji ir sveikieji skaičiai

Sveikieji skaičiai. Pateikiami praktiniai teigiamų ir neigiamų skaičių naudojimo pavyzdžiai. Aptariama, kokie skaičiai vadinami *sveikaisiais*, kaip jie išdėstyti skaičių tiesėje, mokomasi užrašyti *skaičiui priešingą skaičių* atitinkama lygybe. Mokantis palyginti sveikuosius skaičius pasitelkiamas skaičių tiesės modelis. Mokomasi *koordinacijų plokštumoje* sveikųjų skaičių poras pavaizduoti tašku ir atvirkščiai. Koordinacijų metodas apibūdinamas kaip būdas įvairių objektų vietai nusakyti skaičiais (ar kitais simboliais). Nagrinėjami šio metodo taikymo realiame gyvenime pavyzdžiai (pvz., objekto vietos nustatymas pagal jo koordinatas).

Veiksmai su sveikaisiais skaičiais. Pateikiamos ir aptariamos veiksmų su sveikaisiais skaičiais vizualizacijos. Pagrindžiant atliekamus veiksmus su sveikaisiais skaičiais remiamasi algebrinės skaičių sumos samprata. Įsitikinama, kad veiksmams su sveikaisiais skaičiais atlikti tinka ir natūraliesiems skaičiams taikyti skaičiavimo dėsniai (perstatomumo, jungiamumo, skirstomumo). Praktikuojamasi juos taikyti atliekant paprastus skaičiavimus su sveikaisiais skaičiais mintinai. Sprendžiami įvairaus turinio nesudėtingi uždaviniai su sveikaisiais skaičiais.

1.2. Trupmenos ir dalys

Veiksmai su trupmenomis. Apibrėžiamos *baigtinės ir begalinės periodinės* dešimtainių trupmenų sąvokos. Vizualizuojami ir pagrindžiami daugybos bei dalybos su paprastosiomis ir dešimtainėmis trupmenomis, mišriaisiais skaičiais atliekami veiksmi. Veiksmai taikomi sprendžiant įvairaus konteksto uždavinius, įskaitant ir tokius, kuriuose vartojamos *skaičių santykio, dalies, visumos, atvirkštinio skaičiaus* sąvokos.

1.4. Finansinis raštingumas

Diskutuojuama, kas yra žmogiškieji ir finansiniai *ištekliai*. Aiškinamasi, kas yra skolinimas(is), taupymas (kaupimas), *pajamos, išlaidos, atlygis*. Aiškinamasi, ką vadiname asmens finansiniu tikslu, kuo skiriasi tikslas „daugiau uždirbti“ nuo tikslo „sutaupyti“. Aptariami veiksniai, kurie gali padėti arba trukdyti siekti asmeninių finansinių tikslų. Mokomasi apibūdinti prekybą, skolinimą, skolinimąsi, aukojimą kaip skirtingus finansinių išteklių paskirstymo būdus tarp asmenų ir organizacijų. Mokomasi planuoti ir valdyti asmeninę savaitės *biudžetą*, įvertinant jį kaip perteklinį/subalansuotą/deficitinį. Nagrinėjant bankų ir kitų finansinių institucijų konkrečius siūlymus, aptariama, kas yra *palūkanos, palūkanų norma*, mokomasi jas apskaičiuoti. Sprendžiami uždaviniai, kai skaičius ar dydis kelis kartus tam tikru procentu skaičiumi padidinamas ar sumažinamas.

2. MODELIAI IR SĄRYŠIAI

2.2. Algebra

Lygtys. Sprendžiamos 1–4 žingsnių pirmojo laipsnio lygtys su vienu nežinomuoju (lygtyje gali būti ir skliaustų, o lygties sprendimo eigoje gali būti atliekami veiksmai ir su trupmeniniais skaičiais). Mokomasi sudaryti lygtis iš uždavinio sąlygos ar schemos ir tuo atveju, kai nežinomasis sąlygoje nenurodytas.

2.3. Tiesiniai ir netiesiniai sąryšiai

Tiesioginis proporcingumas. Nagrinėjamos įvesties-išvesties (I/O) lentelės, kuriomis išreikštas tiesioginio proporcingumo sąryšis, mokomasi tokias lenteles sudaryti ir susieti su uždavinio sąlyga. Taip pat mokomasi tokių lentelių duomenis užrašyti skaičių poromis ir pažymėti taškais koordinačių plokštumoje. Susipažįstama su *grafiko sąvoka*, formuojami grafiko skaitymo ir braižymo įgūdžiai. Nagrinėjami kasdieniame gyvenime pasitaikantys dydžiai, kuriuos sieja tiesioginis proporcingumas. Apibrėžiama *proporcijos sąvoka*, pagrindžiama ir sprendžiant uždavinius taikoma *pagrindinė proporcijos savybė* ir jos išvados.

3. GEOMETRIJA IR MATAVIMAI

3.2. Konstravimas

Transformacijos. Nagrinėjant praktinius pavyzdžius (pvz., tą pačią skirtingo dydžio nuotrauką, tos pačios patalpos didesnę ar mažesnę planą), aptariama, ką reiškia kelis kartus padidinti ar sumažinti figūrą. Apibrėžiama *mastelio sąvoka*. Ji taikoma sprendžiant atkarpos ilgio plane arba tikrovėje, mastelio radimo uždavinius. Koordinačių plokštumoje ar languotame popieriuje sudaromos didėjančios/mažėjančios figūrų sekos, mokomasi surasti trūkstantus jų narius, apibūdinti taisyklę, kaip figūrų seka yra sudaryta.

Braižymas. Skriestuvu ir liniuote mokomasi atidėti atkarpai lygią atkarpą, nubraižyti kampui lygų kampą, trikampiui lygų trikampį. Braižant trikampiui lygų trikampį, įsitikinama, kad užduotis atliekama ir turint tik tris tam tikrus trikampio elementus. Apibendrinant pavienius lygių trikampių brėžimo atvejus suformuluojami *trikampių lygumo požymiai*, paprasčiausiais atvejais mokomasi juos taikyti. Aptariama trikampio kraštinių ilgius siejanti nelygybė, mokomasi ją taikyti sprendžiant uždavinius.

3.3. Figūros

Plokščios figūros. Apibrėžiama, kokios figūros matematikoje vadinamos *panašiomis*. Aiškinamasi, kokie panašių figūrų elementai vadinami atitinkamais, mokomasi juos atpažinti. Atliekant praktinius darbus įsitikinama, kad panašių trikampių atitinkami kampai yra lygūs, o atitinkamų kraštinių santykis yra pastovus dydis (jis pavadinamas *panašumo koeficientu*). Apibrėžiami *trikampių lygumo* ir *trikampio panašumo požymiai*. Mokomasi rasti panašių trikampių, panašių keturkampių nežinomų kraštinių ilgius sudarant proporcijas. Pateikiami ir aptariami keli *keturkampio kampų sumos* radimo būdai.

4. DUOMENYS IR TIKIMYBĖS

4.1. Duomenys ir jų interpretavimas

Mokomasi analizuoti diskrečiuosius duomenis, pateiktus *dvigubose stulpelinėse diagramose, linijinėse diagramose*. Praktikuojamasi išskirti požymį ir numatyti jo reikšmes, rūšiuoti duomenis pagal pasirinktą požymį. Išsiaiškinama, ką vadiname *imties moda, mediana*. Mokomasi apskaičiuoti kiekybinių duomenų vidurkį, modą ir medianą iš duomenų (dažnių) lentelės ar stulpelinės diagramos, aptariama, kuo svarbi kiekviena šių charakteristikų, kaip jos viena kitą papildo. Diagramų ir duomenų lentelių braižymui, skaitinių charakteristikų radimui pasitelkiamos ir skaitmeninės technologijos.

4.2. Tikimybės ir jų interpretavimas

Nagrinėjami vieno-dviejų etapų bandymai ir su jais susiję nesutaikomi įvykiai. Sudarant baigčių su dviem elementais rinkinius, braižomi *galimybių medžiai* ir sudaromos *galimybių lentelės*. Taip pat aptariama, kaip galima apskaičiuoti dviejų etapų bandymų baigčių skaičių, taikant daugybos taisyklę. Apibrėžiama, koks įvykis vadinamas elementariuoju, būtinuoju, negalimuoju. Pagrindžiama formulė $P(\text{įvykio}) = m/n$ ir mokomasi ją taikyti, o taip pat aptariama, kodėl įvykio tikimybė visuomet yra skaičius iš intervalo $[0; 1]$. Mokomasi formuluoti įvykiui priešingą įvykį, pagrindžiamas įvykio ir jam priešingo įvykio tikimybių sąryšis. Kuriamos ir aptariamios sąžiningo žaidimo taisyklės, numatančios tą patį laimėjimo šansą (tikimybę) kiekvienam žaidėjui.

6.7. 7 klasė

1. SKAIČIAI IR SKAIČIAVIMAI

1.3. Realieji skaičiai

Laipsnis su sveikuoju rodikliu. Mokomasi tų pačių elementų sandaugą užrašyti *laipsniu su sveikuoju teigiamuoju rodikliu*. Pagrindžiami ir taikomi laipsnių su vienodais pagrindais ir laipsnių su skirtingais pagrindais, bet tais pačiais rodikliais, daugybos ir dalybos, o taip pat laipsnio kėlimo laipsniu veiksmai. Apibrėžiama sąvoka *laipsnis su nuliniu ir sveikuoju neigiamuoju rodikliu*. Aptariama veiksnių atlikimo tvarka reiškinyje, kai jame yra ir laipsnių. Nagrinėjamos realaus pasaulio situacijos, kuriose skaičiai užrašyti *standartine skaičiaus išraiška* $a \cdot 10^k$, kai $1 \leq a < 10$, k yra sveikasis skaičius. Mokomasi skaičius užrašyti tokiu pavidalu, juos perskaityti, palyginti.

1.4. Finansinis raštingumas

Aptariami įvairūs patikimi informacijos šaltiniai, kurie gali padėti planuoti ir pasiekti finansinį tikslą, mokomasi sukurti, sekti ir koreguoti biudžetą, siekiant ilgalaikių finansinių tikslų pagal įvairius scenarijus (pvz., mokiniai gali parengti ir apsvarstyti kelis kelionės, renginio, remonto ir pan. biudžeto pasiūlymus). Diskutuojama apie įvairius visuomenės ir asmeninius tikslus, kurie gali turėti įtakos ilgalaikių finansinių sprendimų priėmimui. Mokomasi paaiškinti, kaip palūkanų normos gali turėti įtakos taupymui, investicijoms ir galutinei skolinimosi kainai. Nagrinėjami už prekes ir paslaugas apmokėtų sąskaitų pavyzdžiai, įvairių finansų įstaigų siūlomos paskolų palūkanų normos ir taikomi papildomi mokesčiai, mokomasi priimti sprendimą dėl geriausio pasirinkimo varianto iš kelių siūlomų.

2. MODELIAI IR SĄRYŠIAI

2.2. Algebra

Nelygybės. Apibrėžiama ženklų $<, \leq, >, \geq$ prasmė. Nelygybės skirstomos į griežtas ir negriežtas. Formuojama samprata apie pirmo laipsnio nelygybių sudarymą ir sprendimą, nelygybes keičiant tokius pačius sprendinius turinčiomis nelygybėmis (ekvivalenčiomis nelygybėmis). Mokomasi taisyklingai vartoti sąvokas *išspręsti nelygybę, nelygybės sprendinys, nelygybės sprendinių aibė*, griežtų ir negriežtų nelygybių sprendinius pavaizduoti skaičių tiesėje, užrašyti intervalu.

2.3. Tiesiniai ir netiesiniai sąryšiai

Atvirkštinis proporcingumas. Nagrinėjamos įvesties-išvesties (I/O) lentelės, kuriomis išreikštas atvirkštinio proporcingumo sąryšis, mokomasi tokias lenteles sudaryti ir susieti su uždavinio sąlyga (pvz. greitis ir laikas esant pastoviam keliui, stačiakampio ilgis ir plotis, esant pastoviam plotui ir pan.). Taip pat mokomasi tokių lentelių duomenis užrašyti skaičių poromis ir pažymėti taškais koordinačių plokštumoje. Formuojami grafiko skaitymo ir braižymo įgūdžiai. Sprendžiami įvairaus konteksto uždaviniai, kuriuose remiamasi samprata apie tiesioginį ir atvirkštinį proporcingumą.

3. GEOMETRIJA IR MATAVIMAI

3.2. Konstravimas

Transformacijos. Mokomasi pagrįsti koordinačių plokštumoje pavaizduotų figūrų lygumą, panašumą, nurodant transformacijų seką, kaip iš vienos figūros buvo gauta kita. Taip pat mokomasi šią seką apibūdinti, nurodant figūros taškų koordinačių pokyčius (pvz. $(x; y) \rightarrow (x + 2; y + 2)$).

Braižymas. Fizinėmis ir skaitmeninėmis priemonėmis mokomasi rasti atkarpos vidurio tašką, nubrėžti duotai tiesei *statmeną* tiesę (kai ji eina per nurodytą tašką tiesėje ar šalia jos), padalinti kampą pusiau, rasti *atstumą* tarp dviejų taškų, tarp taško ir tiesės, tarp *lygiagrečių tiesių*. Mokomasi brėžinyje atpažinti, pavaizduoti šiuos figūrų elementus: *trikampio pusiaukampinę, pusiaukraštinę, aukštinę; lygiagretainio aukštinę; trapecijos aukštinę* ir *pagrindus*.

3.3. Figūros

Plokščios figūros. Diskutuojama apie tai, kas yra *teiginys*, kokie teiginiai matematikoje laikomi teisingais. Nagrinėjant pavyzdžius, aptariamos matematikoje naudojamų teiginių rūšys: *apibrėžimai, teoremos*. Nagrinėjami sąlyginių teiginių „jei–tai“ pavyzdžiai, aiškinamasi, kuo teiginio sąlyga skiriasi nuo teiginio išvados. Mokomasi formuluoti teiginiui *atvirkštinį teiginį*. Nagrinėjant konkrečius atvejus įsitikinama, kad ne kiekvienas atvirkštinis teiginys yra teisingas. Nagrinėjami kampai, kurie gaunami dvi tiesės perkirtus trečiaja tiese - *atitinkamieji, priešiniai, vienašaliai*. Aptariamos *lygiagrečių tiesių savybės*, sprendžiami uždaviniai apie tiesių lygiagretumą. Apibrėžiama, kokie keturkampiai vadinami kvadratais, stačiakampiais, *lygiagretainiais, rombais, trapecijomis*. Tyrinėjant konkrečius keturkampių pavyzdžius, pastebima, kad skirtingų tipų keturkampiai gali turėti bendrų ir tik jiems būdingų savybių. Aptariamos ir taikomos *lygiagretainio, rombo, stačiakampio ir kvadrato savybės*, kartu pastebint, kuri figūra yra bendresnės figūrų grupės dalis. Aiškinamasi, ką reiškia klasifikuoti figūras, susipažįstama su trikampių, keturkampių klasifikavimo pavyzdžiais. Aptariamos trapecijos rūšys. Žinios apie nagrinėtas plokščias figūras taikomos sprendžiant paprastus matematinio ir realaus konteksto uždavinius.

Erdvės figūros. Aptariamos sąvokos: *tiesė statmena plokštumai, atstumas nuo taško iki plokštumos*. Nagrinėjant modelius ir brėžinius mokomasi atpažinti *stačiąją prizmę, jos aukštinę; taisyklingąją piramidę, jos aukštinę ir apotemą; ritinio aukštinę; kūgio aukštinę* ir *sudaromąją*.

Ploto, tūrio skaičiavimai. Mokomasi apskaičiuoti trikampio, lygiagretainio, trapecijos plotą kaip stačiakampio/kvadrato ploto dalį. Pagrindžiamos šių figūrų ploto formulės. Tyrinėjant nustatoma kad *apskritimo ilgio* ir skersmens santykis apytiksliai lygus 3 (įvedamas skaičius π). Išsiaiškinama, kaip apskaičiuoti apskritimo ilgį, *skritulio plotą*, kai žinomas jų spindulio ilgis. Sprendžiami skritulio dalies ploto, *apskritimo lanko dalies ilgio* radimo uždaviniai. Pagrindžiamos ritinio ir kūgio paviršiaus ploto apskaičiavimo formulės. Sprendžiami ritinio, kūgio paviršiaus ploto apskaičiavimo uždaviniai. Mokomasi paprastose situacijose taikyti stačiosios prizmės, ritinio, kūgio ir piramidės tūrio formules (šios formulės pateikiamos be įrodymų).

4. DUOMENYS IR TIKIMYBĖS

4.1. Duomenys ir jų interpretavimas

Aptariamos *populiacijos ir imties, imties dydžio, reprezentatyvios imties, atsitiktinumo* sąvokos. Paaiškinama, kas yra atsitiktinė imties elementų atranka, kaip galima organizuoti atsitiktinę imties elementų atranką (pvz., pasinaudoti generatoriais). Susipažįstama su įvairiais imčių sudarymo būdais: sisteminė atranka,

sluoksnine atranka, lizdine atranka. Aiškinamasi įvairių rūšių duomenų pobūdis, kaip praktikoje gali būti interpretuojamas duomenų rinkinių kintamumas. Nagrinėjant konkrečias situacijas, aptariami imčių sudarymo ir gautų išvadų apie jas pagrįstumo klausimai (pvz., mokomasi nuspėti mokykloje vykstančių rinkimų nugalėtoją, remiantis atsitiktinės atrankos tyrimo duomenimis). Mokomasi duomenis pateikti *skrituline* diagrama ir spręsti uždavinius, kuriuose duomenys pateikiami šios rūšies diagramomis.

4.2. Tikimybės ir jų interpretavimas

Nagrinėjami dviejų-trijų etapų bandymai ir su jo etapais susiję *nepriklausomi ar priklausomi* įvykiai (negrąžintinio ir grąžintinio ėmimo atvejai). Braižomi *tikimybių medžiai* ir analizuojami su bandymu susiję nesutaikomi įvykiai, mokomasi be formulių apskaičiuoti įvykių „A arba B“, „A ir B“ tikimybės, atkreipiamas dėmesys į „ir“ bei „arba“ esmę.

6.8. 8 klasė

1. SKAIČIAI IR SKAIČIAVIMAI

1.3. Realieji skaičiai

Kvadratinė ir kubinė šaknis. Apibrėžiamos sąvokos *kvadratinė šaknis*, *kubinė šaknis*. Mokomasi apskaičiuoti kvadratinę ir kubinę šaknų reikšmes, kai pošaknyje yra atitinkamų racionaliųjų skaičių kvadratai, kubai. Mokomasi rasti kvadratinės ir kubinės šaknies apytiksles reikšmes, įvertinti skaitinį reiškinių, kuriame yra kvadratinė arba kubinė šaknis. Sprendžiami uždaviniai, kuriuose be skaičiuotuvo reikia įvertinti, tarp kokių sveikųjų skaičių yra nurodytoji šaknis (pvz., rasti tokį sveiką skaičių a , su kuriuo teisinga nelygė $a \leq \sqrt{111} < a + 1$). Praktikuojamasi įkelti skaičių į pošaknį ir iškelti jį prieš šaknies ženklą, o taip pat sudauginti to paties laipsnio šaknis ir jas padalyti.

Skaičių aibės. Apibrėžiama, kokie skaičiai vadinami racionaliaisiais, iracionaliaisiais, realiaisiais. Aptariamos sąvokos *skaičių aibė*, *baigtinė/begalinė aibė*, *aibės poaibis*. Nustatomi ryšiai tarp skaičių aibių N , Z , Q , I , R . Mokomasi pagrįsti ir užrašyti, kuriai skaičių aibei priklauso/nepriklauso įvairūs skaičiai.

Veiksmai su realiaisiais skaičiais. Aptariama veiksnių su realiaisiais skaičiais atlikimo tvarka. Mokomasi apskaičiuoti, palyginti, įvertinti nesudėtingų reiškinių reikšmes. Atliekant veiksmus su realiaisiais skaičiais, prioritetas teikiamas sklandžiam mintinio skaičiavimo strategijų taikymui. Kai skaičiai nėra patogūs skaičiavimui, pasitelkiamas skaičiuotuvas. Praktikuojamasi spręsti uždavinius, kurių sąlygoje ar sprendimo eigoje tenka konvertuoti skaičius į kitą pavidalą.

1.4. Finansinis raštingumas

Mokomasi nustatyti ir palyginti *valiutų kursus*, konvertuoti valiutas, priimti sprendimą dėl mokėjimo būdo, kai galima pasirinkti, kokia valiuta atsiskaityti už prekes ar teikiamas paslaugas. Naudojant skaitmenines priemones, tyrinėjami *paprastų* ir *sudėtinių palūkanų* augimo scenarijai ir aptariama, koks jų poveikis, planuojant ilgalaikį finansavimą (pvz., sudaromas paskolos išsimokėjimo planas taikant paprastuosius arba sudėtinius procentus; skaičiuojama, kokia būtų fiksuotos ir kintamos palūkanų normos įtaka grąžintinei pinigų sumai). Aptariami pavyzdžiai apie galimybę gauti daugiau vertės už tuos pačius pinigus (pvz., klientų lojalumas, dalyvavimas programose ir pan.). Mokomasi sukurti skaičiavimais grįsto geriausio pasirinkimo scenarijų, kuomet palyginamos palūkanų normos, metiniai mokesčiai, atlygiai ir kitos paskatos, kurias siūlo įvairios kredito ar lizingo bendrovės, bankai (pvz., apskaičiuojami prekių įsigijimo perkant kreditu ar lizingu kainų skirtumai, aptariamos kredito ir lizingo teigiamos ir neigiamos pusės).

2. MODELIAI IR SĄRYŠIAI

2.2. Algebra

Raidiniai reiškiniai. Apibrėžiamos *vianario*, *dvinario*, *trinario*, *daugianario* sąvokos. Aiškinamasi kaip sudauginti du raidinius reiškinius. Išvedamos ir taikomos greitosios daugybos formulės (kubų formulės nenagrinėjamos). Mokomasi paprastais atvejais iš kvadratinio trinario išskirti dvinario kvadratą. Daugianariai skaidomi dauginamaisiais (iškėlimas prieš skliaustus, greitosios daugybos formulių taikymas, grupavimas).

Lygčių sistemos. Apibrėžiama lygties su dviem nežinomaisiais sąvoka, jos sprendinys (skaičių pora), praktikuojamasi vieną nežinomąjį išreikšti kitu. Mokomasi tiesinės lygties $ax + by = c$ sprendinius pavaizduoti grafiškai (taikant ir skaitmenines priemones). Aptariama *tiesinių lygčių sistemos* sąvoka, jos *sprendinio* sąvoka. Mokomasi spręsti tiesinių lygčių sistemas grafiniu, keitimo, sudėties būdu, tyrinėjama, kiek sprendinių gali turėti tokia sistema. Nagrinėjamos įvairios realaus pasaulio situacijos, kurios gali būti modeliuojamos lygčių sistemomis.

2.3. Tiesiniai ir netiesiniai sąryšiai

Tiesinis sąryšis. Nagrinėjamos įvesties-išvesties (I/O) lentelės, kuriomis išreikštas tiesinis sąryšis, mokomasi tokias lenteles sudaryti ir susieti su tekstinio uždavinio sąlyga (pvz. kainos, kurią sudaro pastovioji ir kintamoji dalis, apskaičiavimas ir pan.). Tokių lentelių duomenys siejami su grafine jų išraiška, pastebint, kad skaičių poras atitinkantys taškai yra vienoje tiesėje. Sprendžiami įvairaus konteksto uždaviniai, kuriuose dydžiai siejami tiesiniu sąryšiu.

3. GEOMETRIJA IR MATAVIMAI

3.2. Konstravimas

Transformacijos. Apibrėžiama *vektoriaus* sąvoka. Nagrinėjami vektorinių dydžių pavyzdžiai. Mokomasi atpažinti *lygius*, *priešinguosius* vektorius, rasti *vektorių sumą*, *skirtumą*, padauginti *vektorių iš skaičiaus*. Šie apibrėžimai taikomi sprendžiant paprastus geometrinius uždavinius (plačiau vektoriaus sąvoka taikoma fizikos pamokose).

Braižymas. Projektuojama, kaip atrodytų kuriamas objektas, žvelgiant į jį iš viršaus, priekio ir šono, mokomasi kurti jo pagaminimo planą. Projektuojamų objektų brėžiniai, numatomi jų vaizdai atliekami kompiuterinėmis programomis. Kuriant ar gaminant modelius, mokomasi naudotis brėžiniais, kuriuose nurodytas mastelis.

3.3. Figūros

Plokščios figūros. Nagrinėjant konkrečius pavyzdžius, aiškinamasi, kuo *matematinis įrodymas* skiriasi nuo empirinių pastebėjimų, kokie galimi teiginių įrodymo būdai: tiesioginis įrodymas, įrodymas prieštaros būdu (įrodymo prieštaros būdu idėjai iliustruoti galima įrodyti teoremą apie taško atžvilgiu simetriškų tiesių lygiagretumą). Aptariami keli to paties teiginio įrodymo būdai (šiai idėjai iliustruoti galima keliais būdais įrodyti Pitagoro teoremą). Įrodytas *Pitagoro ir jai atvirkštinę teoremas* mokomasi taikyti matematinio ir realaus konteksto uždavinių sprendimui. Nagrinėjamos ir mokomasi taikyti lygiašonio, lygiakraščio, stačiojo trikampio *savybes*. Apibrėžiamos *trikampio ir trapecijos vidurinės linijos* sąvokos, pagrindžiamos jų savybės.

Erdvės figūros. Sprendžiami stačiosios prizmės, taisyklingosios piramidės, ritinio, kūgio, sferos paviršiaus ploto ir tūrio skaičiavimo uždaviniai. Taikoma Pitagoro teorema įvairiems erdvių figūrų elementams rasti. Nagrinėjamos realaus gyvenimo situacijos, kuriose skaičiuojamas erdvių figūrų paviršiaus plotas ir tūris. Naudojant fizines ir skaitmenines priemones gaminami erdvių figūrų modeliai, atliekami kūrybiniai darbai.

Ilgio, ploto, tūrio skaičiavimai. Sprendžiami įvairūs matematinio ir praktinio turinio uždaviniai, kuriuose turimos figūrų pažinimo žinios derinamos su kitų sričių žiniomis (pvz., Pitagoro teorema taikoma atstumui tarp dviejų taškų koordinatėse plokštumoje apskaičiuoti).

4. DUOMENYS IR TIKIMYBĖS

4.1. Duomenys ir jų interpretavimas

Nagrinėjamos situacijos, kuriose duomenys grupuojami į vienodo ilgio intervalus. Nagrinėjant konkrečius pavyzdžius aptariamos *histogramos*, *tikimybinio tankio* sąvokos. Mokomasi tolydžius duomenis suskirstyti į vienodo ilgio intervalus, o taip pat įvertinti, koks galėtų būti intervalus patekusių duomenų vidurkis. Apibrėžiama *kvartilio* sąvoka. Mokomasi surasti duomenų pirmąjį, antrąjį, trečiąjį kvartilius, grafiškai pavaizduoti duomenų išsibarstymą *stačiakampe diagrama* (dėžute su ūsais), skaityti ir suprasti tokioje diagramoje esančią informaciją. Mokomasi interpretuoti duomenis, kai yra *išskirčių* (stipriai išsiskiriančių duomenų). Nagrinėjant praktines situacijas aptariama, kaip apskaičiuojamas *sukaupstasis dažnis*, *sukaupstasis santykinis dažnis*. Aiškinamasi, kaip *sukauptojo dažnio ir sukauptojo santykinio dažnio lentelės* duomenys pavaizduojami *sukauptojo dažnio ar sukauptojo santykinio dažnio* diagrama, kaip skaityti ir interpretuoti tokiomis diagramomis pateiktus duomenis.

4.2. Tikimybės ir jų interpretavimas

Aptariama, kokie tikimybinio bandymo įvykiai vadinami *elementariais*, kokie *sudėtiniais*. Įvairiose nesudėtingose situacijose mokomasi atpažinti ir formuluoti su bandymu susijusius sudėtinius įvykius, taip pat pertvarkyti juos į elementarių įvykių, sujungtų jungtimis „arba“ ir „ir“, junginius. Aptariama, kaip šie jungtukai susiję su sudėties ir daugybos taisyklėmis. Mokomasi šias taisykles taikyti, apskaičiuojant įvykiui palankių baigčių skaičių.

6.9. 9 klasė

2. MODELIAI IR SĄRYŠIAI

2.1. Dėsningumai

Skaičių sekos. Skaičių seka apibrėžiama kaip funkcija, kurios apibrėžimo sritis yra N . Paprastais atvejais mokomasi skaičių sekas aprašyti n -tojo nario formule, o taip pat rekurentiniu būdu. Sprendžiami įvairaus konteksto uždaviniai, kuriuose nagrinėjami, taikomi, derinami įvairūs skaičių sekų apibūdinimo būdai.

2.2. Algebra

Kvadratinės lygtys. Mokomasi atpažinti kvadratinės lygtis (su vienu nežinomuoju). Išvedama ir taikoma *kvadratinės lygties sprendinių* formulė. Nagrinėjamos diskriminanto reikšmės sąsajos su kvadratinės lygties sprendinių skaičiumi. Sprendžiami įvairaus konteksto uždaviniai sudarant kvadratinės lygtis.

Raidiniai reiškiniai. Apibrėžiama *kvadratinio trinario* sąvoka, įrodoma jos skaidymo dauginamaisiais formulė, ji taikoma sprendžiant uždavinius. Apibrėžiama *racionaliojo reiškinių* sąvoka, aptariama su kuriomis kintamojo reikšmėmis jis turi prasmę. Mokosi pritaikyti žinomus sudėties ir daugybos dėsnius, veiksmų su laipsniais ir trupmenomis savybes pertvarkant, suprastinant nesudėtingus racionaliuosius reiškinius.

Lygčių sistemos. Mokomasi lygčių sistemas, kuriose viena lygtis tiesinė, o kita – kvadratinė spręsti grafiniu, keitimo ir sudėties būdais. Nagrinėjamos įvairios realaus pasaulio situacijos, kurios gali būti modeliuojamos lygčių sistemomis.

2.3. Tiesiniai ir netiesiniai sąryšiai

2.3.1. Funkcija. Apibrėžiamos *funkcijos*, *funkcijos apibrėžimo srities*, *funkcijos reikšmių srities* sąvokos. Mokomasi funkciją apibūdinti žodžiais, lentele, grafiku, formule (naudojant ir skaitmenines priemones), apskaičiuoti/nustatyti funkcijos reikšmes, kai žinoma nepriklausomojo kintamojo reikšmė, ir atvirkščiai. Aiškinamasi kuo funkcijos grafiko eskizas skiriasi nuo grafiko. Mokomasi nustatyti funkcijos apibrėžimo sritį, reikšmių sritį, funkcijos grafiko susikirtimo su koordinačių ašimis taškus; intervalus, kuriuose funkcija įgyja teigiamas ir neigiamas reikšmes; yra didėjančioji/mažėjančioji/pastovioji. Sprendžiami uždaviniai, kuriuose realaus gyvenimo situacijoms tyrinėti ir modeliuoti taikomos (pasitelkiamos) funkcijos.

2.3.2. Tiesinė ir kvadratinė funkcijos. Apibrėžiama *tiesinė funkcija* $y = kx + b$, *tiesės krypties koeficientas* k , *postūmio koeficientas* b . Braižant konkrečių tiesinių funkcijų grafikus (*tieses*) tyrinėjama, kaip grafiko padėtis priklauso nuo šių koeficientų reikšmių. Apibrėžiama *kvadratinė funkcija* $y = ax^2 + bx + c$, kai $a \neq 0$, braižomas jos grafikas (*parabolė*), tyrinėjama, kaip grafiko padėtis priklauso nuo a ir $D = b^2 - 4ac$ reikšmių. Pasitelkus skaitmenines priemones tyrinėjama, kaip taikant transformacijas iš funkcijos $y = x$ grafiko gauti funkcijos $y = kx + b$ grafiką, o iš funkcijos $y = x^2$ grafiko gauti funkcijos $y = a(x - m)^2 + n$ grafiką. Sprendžiami uždaviniai, kuriuose įvairios realaus pasaulio situacijos modeliuojamos funkcijomis: $y = kx + b$, $y = ax^2 + bx + c$, $y = a(x - m)^2 + n$, $y = a(x - x_1)(x - x_2)$.

3. GEOMETRIJA IR MATAVIMAI

3.2. Konstravimas

Transformacijos. Mokomasi atpažinti transformacijas koordinačių plokštumoje. Sprendžiami uždaviniai apie objektų didinimą/mažinimą, sudėtingesnių objektų skaidymą į paprastesnius ir paprastesnių objektų jungimą į sudėtingesnius. Nagrinėjant realaus gyvenimo situacijas atliekami skaičiavimai, taikomos žinios apie figūrų savybes, lygumą ir panašumą. Naudojant fizines ir skaitmenines priemones atliekami kūrybiniai (projektiniai) darbai.

3.3. Figūros

Plokščios figūros. Apibrėžiami *centrinis* bei *įbrėžtinis kampai*, nagrinėjamos šių kampų savybės apie į tą patį lanką besiremiančius įbrėžtinius kampus ir į tą patį lanką besiremiančius centrinį ir įbrėžtinį kampus. Apibrėžiamos apskritimo *liestinės*, *kirstinės*, *stygos*, *skritulio išpjovos* ir *nuopjovos* sąvokos. Paaškinama, kad apskritimo lankas matuojamas ne tik ilgio matavimo vienetais, bet ir laipsniais. Aptariamos ir taikomos savybės: liestinės statmenumo spinduliui, susikertančių liestinių atkarpų iki lietimosi su apskritimu taškų, susikertančių stygų. Mokomasi remtis apibrėžimais ir įrodytais teiginiais sprendžiant įvairius matematinio ir realaus konteksto uždavinius, įrodinėjant kitus teiginius.

Įvadas į trigonometriją. Apibrėžiami trigonometriniai santykiai stačiajame trikampyje: *sinusas*, *kosinusas*, *tangentas*. Apskaičiuojant panašių trikampių tam tikrų kraštinių ilgių santykius, įsitikinama, kad jų reikšmės nepriklauso nuo trikampio dydžio. Įrodomos lygybės $\sin^2\alpha + \cos^2\alpha = 1$, $\operatorname{tg} \alpha = \frac{\sin \alpha}{\cos \alpha}$ ir apskaičiuojama kampų 30° , 45° , 60° trigonometrinių reikšmių lentelė. Mokomasi skaičiuotuvu apskaičiuoti tiksliai ir apytiksliai smailiojo kampo sinuso, kosinuso, tangento reikšmes. Sprendžiami matematinio ir realaus konteksto uždaviniai, kuriuose taikomi trigonometriniai sąryšiai (pvz., objekto aukščio nustatymas, kelio nuolydžio ar lėktuvo pakilimo kampo radimas, atstumo iki neprieinamos vietos skaičiavimas ir pan.).

4. DUOMENYS IR TIKIMYBĖS

4.1. Duomenys ir jų interpretavimas

Paaškinus priklausomo ir nepriklausomojo (priežasties ir pasekmės) kintamojo sąvokas, pateikiami galimų įvairių priklausomybių tarp kintamųjų reikšmių pavyzdžiai. Nagrinėjamos *taškinės (sklaidos)* diagramos, vaizduojančios statistinį ryšį tarp dviejų kintamųjų (stebimų požymių) reikšmių. Mokomasi iš sklaidos diagramos įvertinti šio ryšio buvimą/nebuvimą, aptariama, kokiais atvejais kalbama apie kintamųjų koreliacinį ryšį. Detaliau aptariama *tiesinė koreliacija*. Mokomasi užrašyti sklaidos diagramoje pavaizduotos tiesės lygtį $y = kx + b$, interpretuoti koeficiento k reikšmę. Aptariama, kodėl negalime daryti išvados apie tiesinės priklausomybės egzistavimą populiacijoje, jei duomenys imtyje yra neatsitiktiniai ar jų yra per mažai.

4.2. Tikimybės ir jų interpretavimas

Nagrinėjant pavyzdžius aptariama, kokie elementarieji įvykiai vadinami *nesutaikomais*, *sutaikomais*, *sudėtiniais*. Mokomasi tokiems įvykiams palankias baigtis pavaizduoti Veno diagramomis, nenaudojant formulių apskaičiuoti sudėtinių įvykių „A arba B“ ir „A ir B“ palankių baigčių skaičių, o taip pat priimti sprendimą dėl įvykių tikimybių apskaičiavimo.

6.10. 10 klasė

2. MODELIAI IR SĄRYŠIAI

2.1. Dėsningumai

Progresijos. Apibrėžiama *aritmetinė progresija, aritmetinės progresijos skirtumas, geometrinė progresija, geometrinės progresijos vardiklis*. Praktikuojamasi pagrįsti, ar seka yra aritmetinė progresija, geometrinė progresija. Įrodomos ir paprastais atvejais įvairiuose kontekstuose taikomos aritmetinės ir geometrinės progresijų n -tojo nario formulės, pirmųjų n narių sumos formulės, kiekvienos progresijos pagrindinė savybė.

2.2. Algebra

Racionaliosios lygtys. Apibrėžiama *racionaliosios lygties* sąvoka. Mokomasi spręsti racionaliąsias lygtis, jas suvedant į pavidalą $A(x)/B(x) = 0$. Nagrinėjamos įvairios realaus pasaulio ir matematinės situacijos, kurios gali būti modeliuojamos racionaliosiomis lygtimis.

Kvadratinės nelygybės. Apibrėžiama *kvadratinės nelygybės* sąvoka. Mokomasi kvadratinės nelygybės spręsti intervalų metodu ir grafiniu būdu (taikant ir skaitmenines priemones). Nagrinėjamos įvairios realaus pasaulio situacijos, kurios gali būti modeliuojamos kvadratinėmis nelygybėmis.

Lygčių sistemos. Nagrinėjamos lygčių sistemos, kurių lygtys yra tiesinės, kvadratinės, racionaliosios. Taikomi įvairūs tokių lygčių sistemų sprendimo būdai. Mokomasi įvairaus konteksto situacijas modeliuoti lygčių sistemomis.

3. GEOMETRIJA IR MATAVIMAI

3.3. Figūros

Plokščios figūros. Nagrinėjant panašiujų figūrų perimetrų, plotų ryšius, nustatomas dėsniumas, jis pagrindžiamas ir taikomas sprendžiant uždavinius. Tyrinėjamos trikampio pusiaukampinių, pusiaukraštinių, kraštinių vidurio statmenų savybės apie atitinkamų atkarpų susikirtimą viename taške. Paaškinama, ką vadiname *įbrėžtiniu* bei *apibrėžtiniu apskritimu* ar *daugiakampiu*. Suformuluojami ir pagrindžiami teiginiai apie į trikampį įbrėžto apskritimo ir apie trikampį apibrėžto apskritimo centrus. Mokomasi taikyti formules $S = rp$, $S = \frac{abc}{4R}$. Mokomasi pagrįsti ir taikyti įbrėžtinio ir apibrėžtinio keturkampio savybes. Mokomasi remtis apibrėžimais ir įrodytais teiginiais sprendžiant įvairius matematinio ir realaus konteksto uždavinius, įrodinėjant kitus teiginius.

Įvadas į trigonometriją. Apibrėžiamas *vienetinis apskritimas* ir *posūkio kampas*, atskleidžiamas šių sąvokų ryšys su trigonometriniais santykiais stačiuosiuose trikampiuose. Tyrinėjama, kaip galima būtų apskaičiuoti bet kokio smailiojo ar bukojo kampo sinusą, kosinusą (apskaičiuojamos 120° , 135° , 150° kampų sinuso ir kosinuso reikšmės). Išvedamos formulės: $\sin(180^\circ - \alpha) = \sin \alpha$, $\cos(180^\circ - \alpha) = -\cos \alpha$. Įrodoma trikampio ploto formulė $S = \frac{1}{2}ab \sin C$, *kosinusių teorema*, *sinusių teorema*, mokomasi jas taikyti nežinomų trikampio elementų radimui. Pagrindžiamas sinusų teoremos ir apie trikampį apibrėžto apskritimo spindulio ilgio sąryšis. Praktikuojamasi taikyti šias teoremas, sprendžiant trikampių uždavinius.

4. DUOMENYS IR TIKIMYBĖS

4.1. Duomenys ir jų interpretavimas

Paaškinama, kaip imties iš populiacijos sudarymas susijęs su pagrįstų išvadų darymu, ką vadiname duomenų rinkinių kintamumu, duomenų pasiskirstymu, kaip galima apibūdinti ir kiekybiškai interpretuoti duomenų rinkinius. Aptariamasi *dispersijos, standartinio nuokrypio, skirstinio, normaliojo skirstinio, simetriško/asimetriško skirstinio* sąvokos. Nagrinėjant realaus gyvenimo konteksto pavyzdžius diskutuojama apie duomenų rinkimą ir analizavimą, ieškoma juos geriausiai atitinkančių modelių. Svarstoma, kokias išvadas apie duomenis leidžia daryti jų pasiskirstymą aproksimuojančios kreivės forma ar apskaičiuotos duomenų centro (pvz., vidurkio) ir sklaidos (pvz., standartinio nuokrypio, kvartilų) charakteristikos.

4.2. Tikimybės ir jų interpretavimas

Aptariama, kas yra kelių elementų rinkinys, kaip užrašoma tokių rinkinių aibė. Mokomasi sudaryti rinkinius, kai elementai imami iš tos pačios ar skirtingų aibių. Nagrinėjami pavyzdžiai, kai elementų tvarka rinkinyje svarbi ir kai nesvarbi. Aiškinamasi, kaip apskaičiuoti rinkinių variantų skaičių atsižvelgiant į elementų tvarkos rinkinyje svarbą. Aptariama, kada skaičiuojant rinkinių variantų skaičių patogiau naudoti kombinatorikos *sudėties* ir *daugybės taisykles*. Įgūdžiai sudarant rinkinius taikomi sprendžiant tikimybių uždavinius. Mokomasi įvertinti atsitiktinio įvykio tikimybę, renkant duomenis apie atsitiktinį procesą ir stebint jo ilgalaikį santykinį dažnį bei gautą rezultatą palyginant su teorine šio įvykio tikimybe (pvz., šešiasienio kauliuko ridenimas iki 600 kartų ir kauliuko atvirtimo šešiomis akutėmis stebėjimas).

7. PASIEKIMŲ VERTINIMAS

Vertinimas yra esminė mokymosi proceso dalis. Mokinių matematikos mokymosi rezultatų vertinimas suvokiamas kaip pagalba mokiniui tobulėti, tapti savarankiškam, atsakingam už mokymosi rezultatus, ugdyti jo pasitikėjimą savo jėgomis, gebėjimą įsivertinti savo veiklą, pasirinkti tinkamiausius veiklos būdus, spręsti iškilusias problemas, reflektuoti mokymosi rezultatus. Mokinių matematikos pasiekimai vertinami trijose pasiekimų srityse: *gilus supratimas ir argumentavimas, matematinis komunikavimas, problemų sprendimas*.

Numatyti keturi mokinių pasiekimų lygiai: slenkstinis, patenkinamas, pagrindinis, aukštesnysis. Pasiekimų lygių sąsaja su pažymiais: slenkstinis lygis (I) – 4, patenkinamas lygis (II) – 5–6, pagrindinis lygis (III) – 7–8, aukštesnysis lygis (IV) – 9–10.

Mokinių pasiekimų lygiams aprašyti daugeliu atvejų naudotos dviem skalėms (savarankiškumo, sudėtingumo) būdingos sąvokos:

Savarankiškumo:

- *padedamas* – mokinys užduotis atlieka stebimas ir moderuojamas mokytojo;
- *naudodamasis netiesiogiai teikiama pagalba* – mokinys užduotis atlieka pagal pavyzdį, atsakydamas į nukreipiamuosius klausimus, vadovaudamasis pateiktais patarimais, užuominomis, kriterijais, specialiai parengtomis pažingsninėmis užduotimis ir pan.;
- *konsultuodamasis* – mokinys užduotis atlieka pasitardamas su kitais, tikslingai klausdamas ar prašydamas patarimų;
- *savarankiškai*.

Sudėtingumo:

- *paprasciausias užduotys* – jas atliekant taikoma 1 standartinė procedūra, nagrinėtas algoritmas, reikia atsakyti į tiesiogiai suformuluotą klausimą; užduotyje gali būti užuominų, kokį faktą/procedūrą naudoti;
- *paprastos užduotys* – jas atliekant taikomos 1–3 standartinės procedūros, nagrinėti algoritmai iš vienos arba iš skirtingų matematikos temų/sričių, reikia atsakyti į tiesiogiai arba netiesiogiai suformuluotą klausimą; užduotyje gali būti užuominų, kokį faktą/procedūrą naudoti,
- *nesudėtingos užduotys* – jas atliekant taikomos 2–4 standartinės procedūros, nagrinėti algoritmai iš vienos arba iš skirtingų matematikos temų/sričių, reikia atsakyti į netiesiogiai suformuluotą klausimą.
- *paprasciausias matematinis pranešimas* – informacija pateikiama tiesiogiai, mokiniui įprastu būdu;
- *paprastas matematinis pranešimas* – informacija pateikiama įprastu būdu, nebūtinai tiesiogiai, gali būti ir perteklinės informacijos;
- *nesudėtingas matematinis pranešimas* – informacija pateikiama netiesiogiai ir/ar neįprasta mokiniui forma.

Pagal analogiją su užduočių sudėtingumo apibrėžimu reikia suprasti ir kitus žodžių junginius su žodžiais *paprasciausias, paprastas, nesudėtingas*.

Siekiant atkreipti dėmesį į mokinių amžiaus ypatumus, pradinio ugdymo pakopoje problemų sprendimo pasiekimų lygių apibūdinimuose vietoje *įvairaus konteksto* sąvokos vartojama *artimos aplinkos* sąvoka. Norima pabrėžti, kad tokiais atvejais kalbama tik apie tokias situacijas, su kuriomis mokinys susiduria šeimoje, klasėje ar mokykloje. Programoje vartojama ir *probleminės užduoties* sąvoka. Tokiomis užduotimis vadinamos nestandartinės užduotys,

kurių sprendimo eiga mokiniams nėra žinoma iš anksto. Ar užduotis probleminė, ar ne, nustatome ne iš jos sprendimo, o iš to, ar anksčiau mokiniai buvo susidūrę su panašia užduotimi. Ta pati užduotis gali būti probleminė, o papildomai įgijus žinių – tapti standartine. Net tos pačios klasės mokiniams ta pati užduotis vieniems gali būti probleminė, o kitiems – ne, ypač tada, kai ją sprendžiant galima pritaikyti galbūt ir už klasės ribų įgytą patirtį. Užduotis gali būti mokiniams probleminė ir tuo atveju, kai turimas žinias ir įgūdžius jie turi naujai susieti ar suderinti, naudoti jiems neįprasto konteksto užduotyje.

Nurodyti pasiekimų lygių požymiai skirti vertinti mokinių pasiekimus ir daromą pažangą. Remiantis nurodytais požymiais galima spręsti apie tarpinius mokinių pasiekimus ir daryti apibendrinamuosius vertinimo aprašus pusmečio, metų pabaigoje.

8. PASIEKIMŲ LYGIŲ POŽYMAI

8.1. 1–2 klasės

Pasiekimų lygiai			
I	II	III	IV
A. Gilus supratimas ir argumentavimas			
<p>A1. Tinkamai atlieka ir paaiškina matematinės procedūras. A2. Pastebi, nustato dėsningumus, panašumus ir analogijas, kelia hipotezes. A3. Argumentuoja ir vertina matematinės idėjas: sukuria nuoseklia, logiškai pagrįstą teiginių seką ar užduoties sprendimą, vertina pranešimo logiškumą. A4. Apmąsto, įsivertina matematikos mokymosi procesą ir rezultatus, planuoja mokymąsi.</p>			
A1.1 Naudodamasis netiesiogiai teikiama pagalba tinkamai atlieka paprasčiausias mokymosi turinyje numatytas matematinės procedūras, padedamas paaiškina, kaip jas atlieka.	A1.2 Tinkamai atlieka paprasčiausias mokymosi turinyje numatytas matematinės procedūras, padedamas paaiškina, kaip jas atlieka.	A1.3 Tinkamai atlieka paprastas mokymosi turinyje numatytas matematinės procedūras, konsultuodamasis paaiškina, kaip jas atlieka.	A1.4 Tinkamai atlieka ir paaiškina paprastas mokymosi turinyje numatytas matematinės procedūras.
A2.1 Naudodamasis netiesiogiai teikiama pagalba paprasčiausiais atvejais nustato panašumus ir analogijas, apibūdina ir pratęsia dėsningumą, konstruoja elementų sekas pagal nurodytą taisyklę, grupuoja objektus pagal vieną požymį.	A2.2 Paprasčiausiais atvejais nustato panašumus ir analogijas, apibūdina ir pratęsia dėsningumą, konstruoja elementų sekas pagal nurodytą taisyklę, grupuoja objektus pagal vieną požymį.	A2.3 Paprastais atvejais nustato panašumus ir analogijas, apibūdina ir pratęsia dėsningumą, konstruoja elementų sekas pagal nurodytą taisyklę, grupuoja objektus pagal vieną požymį.	A2.4 Paprastais atvejais nustato panašumus ir analogijas, apibūdina ir pratęsia dėsningumą, konstruoja elementų sekas pagal nurodytą arba savo sugalvotą taisyklę, grupuoja objektus pagal vieną požymį.
A3.1 Sukuria paprasčiausios užduoties sprendimą, mintis perteikdamas nerišliai ir padrikai, pateikia nepilną atsakymą.	A3.2 Sukuria paprastos užduoties sprendimą. Bando perteikti matematinės mintis, tačiau trūksta aiškumo, nuoseklumo, rišlumo, mintys kartojasi arba nutrūksta, pateikia nepilną atsakymą.	A3.3. Sukuria nuoseklų paprastos užduoties sprendimą, jį paaiškina, tačiau trūksta tikslumo, išbaigtumo.	A3.4. Sukuria nuoseklų, pagrįstą paprastos užduoties sprendimą. Matematinės idėjas paaiškina ir pagrindžia.

<p>A4.1 Paragintas įsitraukia į matematikos mokymąsi. Naudodamasis netiesiogiai teikiama pagalba nurodo, kas jam sekasi, ko dar reikia pasimokyti.</p>	<p>A4.2 Paragintas įsitraukia į matematikos mokymąsi. Naudodamasis netiesiogiai teikiama pagalba nurodo, kas jam sekasi, ko dar reikia pasimokyti, priežastis dėl kurių sekėsi arba nesisekė veikti.</p>	<p>A4.3 Noriai dalyvauja matematikos mokymosi procese, jaučia atsakomybę už mokymosi rezultatus. Nurodo, kas jam sekasi, ko dar reikia pasimokyti, priežastis dėl kurių sekėsi arba nesisekė veikti. Naudodamasis netiesiogiai teikiama pagalba numato konkretaus laikotarpio matematikos mokymosi žingsnius.</p>	<p>A4.4 Domisi matematika, aktyviai dalyvauja mokymosi procese, pasitiki savo jėgomis mokydamasis matematikos, jaučia atsakomybę už savo daromą pažangą. Įvardija savo stiprybes ir tobulintinas sritis mokantis matematikos, nurodo priežastis, dėl kurių sekėsi arba nesisekė veikti. Naudodamasis netiesiogiai teikiama pagalba numato konkretaus laikotarpio matematikos mokymosi veiksmų planą.</p>
<p>B. Matematinis komunikavimas</p>			
<p>B1. Paaiškina, perfrazuoja įvairiomis formomis (tekstu, paveikslu, schema, formule, lentele, brėžiniu, grafiku, diagrama) pateiktą matematinį pranešimą.</p>			
<p>B2. Tiksliai ir tinkamai vartoja matematinę kalbą: terminus, simbolius, žymėjimus, formules.</p>			
<p>B3. Kuria, pristato matematinį pranešimą: atsirenka reikiamą informaciją, naudoja tinkamas fizines ir skaitmenines priemones, atsižvelgia į adresatą ir komunikavimo situaciją.</p>			
<p>B1.1 Naudodamasis netiesiogiai teikiama pagalba iliustruoja, atpasakoja, paaiškina perskaitytą, išklaustytą paprasčiausią matematinį pranešimą.</p>	<p>B1.2 Iliustruoja, atpasakoja, paaiškina perskaitytą, išklaustytą paprasčiausią matematinį pranešimą.</p>	<p>B1.3 Iliustruoja, atpasakoja, paaiškina perskaitytą, išklaustytą paprastą matematinį pranešimą.</p>	<p>B1.4 Iliustruoja, atpasakoja, paaiškina perskaitytą, išklaustytą nesudėtingą matematinį pranešimą.</p>
<p>B2.1 Naudodamasis netiesiogiai teikiama pagalba atpažįsta ir vartoja mokymosi turinyje numatytus matematinius terminus, simbolius, žymėjimus.</p>	<p>B2.2 Atpažįsta ir naudodamasis netiesiogiai teikiama pagalba tinkamai vartoja mokymosi turinyje numatytus matematinius terminus, simbolius, žymėjimus.</p>	<p>B2.3 Atpažįsta ir tinkamai vartoja mokymosi turinyje numatytus matematinius terminus, simbolius, žymėjimus.</p>	<p>B2.4 Tiksliai ir tinkamai vartoja mokymosi turinyje numatytus matematinius terminus, simbolius, žymėjimus.</p>
<p>B3.1 Naudodamasis netiesiogiai teikiama pagalba atsirenka akivaizdžiai pateiktą reikiamą informaciją iš nurodyto šaltinio, kuria ir pristato paprasčiausią matematinį pranešimą, naudodamas pasiūlytas fizines ar skaitmenines priemones, formas, iš dalies atsižvelgia į adresatą (vaiką arba pažįstamą suaugusįjį).</p>	<p>B3.2 Atsirenka akivaizdžiai pateiktą reikiamą informaciją iš nurodyto šaltinio, kuria ir pristato paprasčiausią matematinį pranešimą, naudodamas pasiūlytas fizines ar skaitmenines priemones, formas, dažnai atsižvelgia į adresatą (vaiką arba pažįstamą suaugusįjį) ar komunikavimo situaciją.</p>	<p>B3.3 Atsirenka reikiamą informaciją iš nurodyto šaltinio, kuria ir pristato paprastą matematinį pranešimą, naudodamas pasiūlytas fizines ar skaitmenines priemones, formas, atsižvelgia į adresatą ar komunikavimo situaciją.</p>	<p>B3.4 Atsirenka reikiamą informaciją iš 1-2 nurodytų šaltinių, kuria ir pristato nesudėtingą matematinį pranešimą, naudodamas pasiūlytas fizines ar skaitmenines priemones, formas, atsižvelgia į adresatą ir komunikavimo situaciją.</p>

C. Problemų sprendimas			
C1. Modeliuoja įvairaus konteksto suprantamas ir prasmingas situacijas: skaido problemą į dalis, nustato jų tarpusavio santykį, suformuluoja matematinį klausimą/užduotį.			
C2. Pasiūlo ir vertina alternatyvias probleminės užduoties sprendimo strategijas, sudaro užduoties sprendimo planą ir jį įgyvendina.			
C3. Įvertina matematinės veiklos rezultatus, daro išvadas, jas interpretuoja nagrinėtos problemos kontekste.			
C1.1 Naudodamasis netiesiogiai teikiama pagalba suformuluoja bent vieną paprasčiausią matematinį klausimą apie nagrinėtą artimos aplinkos situaciją.	C1.2 Naudodamasis netiesiogiai teikiama pagalba suformuluoja bent du paprasčiausius matematinius klausimus apie nagrinėtą artimos aplinkos situaciją.	C1.3 Modeliuoja nagrinėtas artimos aplinkos situacijas, suformuluoja paprastus matematinius klausimus.	C1.4 Modeliuoja nagrinėtas ir nenagrinėtas artimos aplinkos situacijas, suformuluoja paprastus matematinius klausimus/užduotis.
C2.1 –	C2.2 Naudodamasis netiesiogiai teikiama pagalba sudaro ir įgyvendina paprastos probleminės užduoties sprendimo planą, derindamas ir taikydamas mokymosi turinyje numatytų skirtingų matematikos temų/sričių faktus, metodus.	C2.3 Vertina pasiūlytas alternatyvias paprastos probleminės užduoties sprendimo strategijas. Sudaro ir įgyvendina paprastos probleminės užduoties sprendimo planą, derindamas ir taikydamas mokymosi turinyje numatytų skirtingų matematikos temų/sričių faktus, metodus.	C2.4 Pasiūlo ir vertina alternatyvias paprastos probleminės užduoties sprendimo strategijas. Sudaro ir įgyvendina paprastos probleminės užduoties sprendimo planą, derindamas ir taikydamas mokymosi turinyje numatytų skirtingų matematikos temų/sričių faktus, metodus.
C3.1 –	C3.2 Naudodamasis netiesiogiai teikiama pagalba įvertina matematinės veiklos rezultatų prasmingumą nagrinėtos paprastos problemos kontekste, daro išvadas.	C3.3 Konsultuodamasis įvertina matematinės veiklos rezultatų prasmingumą nagrinėtos paprastos problemos kontekste. Daro pagrįstas išvadas.	C3.4 Įvertina matematinės veiklos rezultatų prasmingumą nagrinėtos paprastos problemos kontekste, daro pagrįstas išvadas.

8.2. 3–4 klasės

Pasiekimų lygiai			
I	II	III	IV
A. Gilus supratimas ir argumentavimas			
A1. Tinkamai atlieka ir paaiškina matematinės procedūras.			
A2. Pastebi, nustato dėsninumus, panašumus ir analogijas, kelia hipotezes.			
A3. Argumentuoja ir vertina matematinės idėjas: sukuria nuoseklią, logiškai pagrįstą teiginių seką ar užduoties sprendimą, vertina pranešimo logiškumą.			
A4. Apmąsto, įsivertina matematikos mokymosi procesą ir rezultatus, planuoja mokymąsi.			
A1.1 Naudodamasis netiesiogiai teikiama pagalba tinkamai atlieka paprasčiausias mokymosi turinyje numatytas matematinės procedūras,	A1.2 Tinkamai atlieka paprasčiausias, o naudodamasis netiesiogiai teikiama pagalba ir paprastas, mokymosi turinyje	A1.3 Tinkamai atlieka paprastas, o naudodamasis netiesiogiai teikiama pagalba ir nesudėtingas, mokymosi turinyje numatytas matematinės	A1.4 Tinkamai atlieka ir paaiškina nesudėtingas mokymosi turinyje numatytas matematinės procedūras.

<p>padedamas paaiškina, kaip jas atlieka. Naudodamasis netiesiogiai teikiama pagalba atlieka 1–2 klasėse nagrinėtas paprastas matematines procedūras.</p>	<p>numatytas matematines procedūras, padedamas paaiškina, kaip jas atlieka. Tinkamai atlieka 1–2 klasėse nagrinėtas paprastas matematines procedūras.</p>	<p>procedūras, konsultuodamasis paaiškina, kaip jas atlieka. Tinkamai atlieka 1–2 klasėse nagrinėtas nesudėtingas matematines procedūras.</p>	
<p>A2.1 Naudodamasis netiesiogiai teikiama pagalba paprastas atvejis nustato panašumus ir analogijas, apibūdina ir pratęsia dėsningumą, konstruoja elementų sekas pagal nurodytą taisyklę, grupuoja objektus pagal du požymius.</p>	<p>A2.2 Paprastas atvejis nustato panašumus ir analogijas, apibūdina ir pratęsia dėsningumą, konstruoja elementų sekas pagal nurodytą taisyklę, grupuoja objektus pagal du požymius.</p>	<p>A2.3 Paprastas atvejis nustato panašumus ir analogijas, apibūdina ir pratęsia dėsningumą, konstruoja elementų sekas pagal nurodytą arba savo sugalvotą taisyklę, grupuoja objektus pagal du požymius. Remdamasis konkrečių atvejų tyrinėjimo rezultatais, kelia paprasčiausias hipotezes apie bendras tyrinėtų matematinių objektų savybes.</p>	<p>A2.4 Nesudėtingais atvejais nustato panašumus ir analogijas, apibūdina ir pratęsia dėsningumą, konstruoja elementų sekas pagal nurodytą arba savo sugalvotą taisyklę, grupuoja objektus pagal du požymius. Remdamasis konkrečių atvejų tyrinėjimo rezultatais, kelia paprastas hipotezes apie bendras tyrinėtų matematinių objektų savybes.</p>
<p>A3.1 Sukuria paprasčiausias, o naudodamasis netiesiogiai teikiama pagalba ir paprastos, užduoties sprendimą. Matematinės mintis perteikia nerišliai ir padrikai, pateikia nepilną atsakymą.</p>	<p>A3.2 Sukuria paprastos užduoties sprendimą. Bando perteikti matematinės mintis, tačiau trūksta aiškumo, nuoseklumo, rišlumo, mintys kartojasi arba nutrūksta, pateikia nepilną atsakymą. Naudodamasis netiesiogiai teikiama pagalba vertina paprasto matematinio pranešimo logiškumą.</p>	<p>A3.3. Sukuria nuoseklų paprastos užduoties sprendimą, jį paaiškina, tačiau trūksta tikslumo, išbaigtumo. Vertina paprasto matematinio pranešimo logiškumą.</p>	<p>A3.4. Sukuria nuoseklų, pagrįstą nesudėtingos užduoties sprendimą. Matematinės idėjas paaiškina ir pagrindžia. Vertina nesudėtingo matematinio pranešimo logiškumą.</p>
<p>A4.1 Paragintas įsitraukia į matematikos mokymąsi. Naudodamasis netiesiogiai teikiama pagalba nurodo, kas jam sekasi, ko dar reikia pasimokyti, priežastis dėl kurių sekėsi arba nesisekė veikti.</p>	<p>A4.2 Paragintas įsitraukia į matematikos mokymąsi. Nurodo, kas jam sekasi, ko dar reikia pasimokyti, priežastis dėl kurių sekėsi arba nesisekė veikti. Naudodamasis netiesiogiai teikiama pagalba numato konkretaus laikotarpio matematikos mokymosi žingsnius.</p>	<p>A4.3 Noriai dalyvauja matematikos mokymosi procese, jaučia atsakomybę už mokymosi rezultatus. Įvardija savo stiprybes ir tobulintinas sritis mokantis matematikos, nurodo priežastis, dėl kurių sekėsi arba nesisekė veikti. Naudodamasis netiesiogiai teikiama pagalba numato konkretaus</p>	<p>A4.4 Domisi matematika, aktyviai dalyvauja mokymosi procese, pasitiki savo jėgomis mokydamasis matematikos, jaučia atsakomybę už savo daromą pažangą. Naudodamasis netiesiogiai teikiama pagalba įsivertina matematikos mokymosi rezultatus, išsikelia konkretaus laikotarpio matematikos</p>

		laikotarpio matematikos mokymosi veiksmų planą.	mokymosi tikslus ir numato veiksmų planą.
B. Matematinis komunikavimas			
B1. Paaikškina, perfrazuoja įvairiomis formomis (tekstu, paveikslu, schema, formule, lentele, brėžiniu, grafiku, diagrama) pateiktą matematinį pranešimą.			
B2. Tiksliai ir tinkamai vartoja matematinę kalbą: terminus, simbolius, žymėjimus, formules.			
B3. Kuria, pristato matematinį pranešimą: atsirenka reikiamą informaciją, naudoja tinkamas fizines ir skaitmenines priemones, atsižvelgia į adresatą ir komunikavimo situaciją.			
B1.1 Naudodamasis netiesiogiai teikiama pagalba išskiria, atrenka informaciją, susieja perskaitytą, išklaustytą paprasčiausią matematinį pranešimą su anksčiau įgytomis žiniomis ir patirtimi, pavaizduoja kitu būdu.	B1.2 Išskiria, atrenka informaciją, susieja perskaitytą, išklaustytą paprasčiausią matematinį pranešimą su anksčiau įgytomis žiniomis ir patirtimi, pavaizduoja kitu būdu.	B1.3 Išskiria, atrenka informaciją, susieja perskaitytą, išklaustytą paprastą matematinį pranešimą su anksčiau įgytomis žiniomis ir patirtimi, pavaizduoja kitu būdu.	B1.4 Išskiria, atrenka informaciją, susieja perskaitytą, išklaustytą nesudėtingą matematinį pranešimą su anksčiau įgytomis žiniomis ir patirtimi, pavaizduoja kitu būdu.
B2.1 Naudodamasis netiesiogiai teikiama pagalba atpažįsta ir vartoja mokymosi turinyje numatytus matematinius terminus, simbolius, žymėjimus.	B2.2 Atpažįsta ir naudodamasis netiesiogiai teikiama pagalba tinkamai vartoja mokymosi turinyje numatytus matematinius terminus, simbolius, žymėjimus.	B2.3 Atpažįsta ir tinkamai vartoja mokymosi turinyje numatytus matematinius terminus, simbolius, žymėjimus.	B2.4 Tiksliai ir tinkamai vartoja mokymosi turinyje numatytus matematinius terminus, simbolius, žymėjimus.
B3.1 Naudodamasis netiesiogiai teikiama pagalba atsirenka akivaizdžiai pateiktą reikiamą informaciją iš nurodyto šaltinio, kuria ir pristato paprasčiausią matematinį pranešimą, naudodamas pasiūlytas fizines ar skaitmenines priemones, formas, atsižvelgia į adresatą ar komunikavimo situaciją.	B3.2 Atsirenka reikiamą informaciją iš nurodyto šaltinio, kuria ir pristato paprasčiausią matematinį pranešimą, naudodamas pasiūlytas fizines ar skaitmenines priemones, formas, atsižvelgia į adresatą ar komunikavimo situaciją.	B3.3 Atsirenka reikiamą informaciją iš 1–2 nurodytų šaltinių, kuria ir pristato paprastą matematinį pranešimą, naudodamas pasiūlytas fizines ar skaitmenines priemones, formas, atsižvelgia į adresatą ir komunikavimo situaciją.	B3.4 Atsirenka reikiamą informaciją iš 1–3 nurodytų šaltinių, kuria ir pristato nesudėtingą matematinį pranešimą, naudodamas pasiūlytas ar savo pasirinktas fizines ar skaitmenines priemones, formas, tikslingai atsižvelgia į adresatą ir komunikavimo situaciją.
C. Problemų sprendimas			
C1. Modeliuoja įvairaus konteksto suprantamas ir prasmingas situacijas: skaido problemą į dalis, nustato jų tarpusavio santykį, suformuluoja matematinį klausimą/užduotį.			
C2. Pasiūlo ir vertina alternatyvias probleminės užduoties sprendimo strategijas, sudaro užduoties sprendimo planą ir jį įgyvendina.			
C3. Įvertina matematinės veiklos rezultatus, daro išvadą, jas interpretuoja nagrinėtos problemos kontekste.			
C1.1 Naudodamasis netiesiogiai teikiama pagalba suformuluoja bent du paprasčiausius matematinius klausimus apie nagrinėtą artimos aplinkos situaciją.	C1.2 Naudodamasis netiesiogiai teikiama pagalba suformuluoja bent du paprastus matematinius klausimus apie nagrinėtą artimos aplinkos situaciją.	C1.3 Modeliuoja nagrinėtas artimos aplinkos situacijas, suformuluoja paprastus matematinius klausimus/užduotis.	C1.4 Modeliuoja nagrinėtas ir nenagrinėtas artimos aplinkos situacijas, suformuluoja nesudėtingus matematinius klausimus/užduotis.

C2.1 –	C2.2 Naudodamasis netiesiogiai teikiama pagalba sudaro ir įgyvendina paprastos probleminės užduoties sprendimo planą, derindamas ir taikydamas mokymosi turinyje numatytų skirtingų matematikos temų/sričių faktus, metodus.	C2.3 Vertina pasiūlytas alternatyvias paprastos probleminės užduoties sprendimo strategijas. Sudaro ir įgyvendina paprastos probleminės užduoties sprendimo planą, derindamas ir taikydamas mokymosi turinyje numatytų skirtingų matematikos temų/sričių faktus, metodus.	C2.4 Pasiūlo ir vertina alternatyvias nesudėtingos probleminės užduoties sprendimo strategijas. Sudaro ir įgyvendina nesudėtingos probleminės užduoties sprendimo planą, derindamas ir taikydamas mokymosi turinyje numatytų skirtingų matematikos temų/sričių faktus, metodus.
C3.1 –	C3.2 Naudodamasis netiesiogiai teikiama pagalba įvertina matematinės veiklos rezultatų prasmingumą nagrinėtos paprastos problemos kontekste, daro išvadas.	C3.3 Konsultuodamasis įvertina matematinės veiklos rezultatų prasmingumą nagrinėtos paprastos problemos kontekste. Daro pagrįstas išvadas.	C3.4 Įvertina matematinės veiklos rezultatų prasmingumą nagrinėtos nesudėtingos problemos kontekste, daro pagrįstas išvadas, jas interpretuoja nagrinėtos problemos kontekste.

8.3. 5–6 klasės

Pasiiekimų lygiai			
I	II	III	IV
A. Gilus supratimas ir argumentavimas			
<p>A1. Tinkamai atlieka ir paaiškina matematinės procedūras. A2. Pastebi, nustato dėsningumus, panašumus ir analogijas, kelia hipotezes. A3. Argumentuoja ir vertina matematinės idėjas: sukuria nuoseklią, logiškai pagrįstą teiginių seką ar užduoties sprendimą, vertina pranešimo logiškumą. A4. Apmąsto, įsivertina matematikos mokymosi procesą ir rezultatus, planuoja mokymąsi.</p>			
A1.1 Naudodamasis netiesiogiai teikiama pagalba tinkamai atlieka paprasčiausias mokymosi turinyje numatytas matematinės procedūras, padedamas paaiškina, kaip jas atlieka. Naudodamasis netiesiogiai teikiama pagalba atlieka 3–4 klasėse nagrinėtas paprastas matematinės procedūras.	A1.1 Tinkamai atlieka paprasčiausias, o naudodamasis netiesiogiai teikiama pagalba ir paprastas, mokymosi turinyje numatytas matematinės procedūras, padedamas paaiškina, kaip jas atlieka. Tinkamai atlieka 3–4 klasėse nagrinėtas paprastas matematinės procedūras.	A1.3 Tinkamai atlieka paprastas, o naudodamasis netiesiogiai teikiama pagalba ir nesudėtingas, mokymosi turinyje numatytas matematinės procedūras, konsultuodamasis paaiškina, kaip jas atlieka. Tinkamai atlieka 3–4 klasėse nagrinėtas nesudėtingas matematinės procedūras.	A1.4 Tinkamai atlieka ir paaiškina nesudėtingas mokymosi turinyje numatytas matematinės procedūras.
A2.1 Naudodamasis netiesiogiai teikiama pagalba paprastais atvejais	A2.2 Paprastais atvejais nustato panašumus ir analogijas, apibūdina	A2.3 Paprastais atvejais nustato panašumus ir analogijas, apibūdina	A2.4 Nesudėtingais atvejais nustato panašumus ir analogijas, apibūdina

nustato panašumus ir analogijas, apibūdina ir pratęsia dėsningumą, konstruoja elementų sekas pagal nurodytą taisyklę, grupuoja objektus.	ir pratęsia dėsningumą, konstruoja elementų sekas pagal nurodytą taisyklę, grupuoja objektus. Naudodamasis netiesiogiai teikiama pagalba kelia paprastas hipotezes apie bendras tyrinėtų matematinių objektų savybes.	ir pratęsia dėsningumą, konstruoja elementų sekas pagal nurodytą arba savo sugalvotą taisyklę, grupuoja objektus. Remdamasis konkrečių atvejų tyrinėjimo rezultatais, kelia paprastas hipotezes apie bendras tyrinėtų matematinių objektų savybes.	ir pratęsia dėsningumą, konstruoja elementų sekas pagal nurodytą arba savo sugalvotą taisyklę, grupuoja objektus. Remdamasis konkrečių atvejų tyrinėjimo rezultatais, kelia nesudėtingas hipotezes apie bendras tyrinėtų matematinių objektų savybes.
A3.1 Sukuria paprasčiausios, o naudodamasis netiesiogiai teikiama pagalba ir paprastos, užduoties sprendimą. Matematinės mintis perteikia nerišliai ir padrikai, pateikia nepilną atsakymą.	A3.2. Sukuria paprastos užduoties sprendimą. Bando perteikti matematinės mintis, tačiau trūksta aiškumo, nuoseklumo, rišlumo, mintys kartojasi arba nutrūksta, pateikia nepilną atsakymą. Naudodamasis netiesiogiai teikiama pagalba vertina paprasto matematinio pranešimo logiškumą.	A3.3. Sukuria nuoseklų paprastos užduoties sprendimą. Jį argumentuoja remdamasis žinomais apibrėžimais, savybėmis, atsižvelgia į kontekstą, tačiau trūksta tikslumo, glaustumo išbaigtumo. Vertina paprasto matematinio pranešimo logiškumą.	A3.4. Sukuria nuoseklų, pagrįstą nesudėtingos užduoties sprendimą. Matematinės idėjas argumentuoja ir pagrindžia žinomais apibrėžimais, savybėmis. Vertina nesudėtingo matematinio pranešimo logiškumą.
A4.1 Paragintas įsitraukia į matematikos mokymąsi. Nurodo, kas jam sekasi, ko dar reikia pasimokyti, priežastis dėl kurių sekėsi arba nesisekė veikti. Naudodamasis netiesiogiai teikiama pagalba išsikelia konkrečius laikotarpio matematikos mokymosi tikslus ir numato veiksmų planą.	A4.2 Paragintas įsitraukia į matematikos mokymąsi. Įvardija savo stiprybes ir tobulintinas sritis mokantis matematikos, nurodo priežastis, dėl kurių sekėsi arba nesisekė veikti. Naudodamasis netiesiogiai teikiama pagalba įsivertina matematikos mokymosi rezultatus, išsikelia konkrečius laikotarpio matematikos mokymosi tikslus ir numato veiksmų planą.	A4.3 Noriai dalyvauja matematikos mokymosi procese, jaučia atsakomybę už mokymosi rezultatus. Naudodamasis netiesiogiai teikiama pagalba apmąsto ir įsivertina matematikos mokymosi procesą bei rezultatus, išsikelia trumpalaikius matematikos mokymosi tikslus, planuoja savo mokymąsi.	A4.4 Domisi matematika, aktyviai dalyvauja mokymosi procese, pasitiki savo jėgomis mokydamasis matematikos, jaučia atsakomybę už savo daromą pažangą. Naudodamasis netiesiogiai teikiama pagalba stebi, apmąsto ir įsivertina matematikos mokymosi procesą bei rezultatus, išsikelia trumpalaikius matematikos mokymosi tikslus, planuoja savo mokymąsi.
B. Matematinis komunikavimas			
B1. Paaškina, perfrazuoja įvairiomis formomis (tekstu, paveikslu, schema, formule, lentele, brėžiniu, grafiku, diagrama) pateiktą matematinį pranešimą.			
B2. Tiksliai ir tinkamai vartoja matematinę kalbą: terminus, simbolius, žymėjimus, formules.			
B3. Kuria, pristato matematinį pranešimą: atsirenka reikiamą informaciją, naudoja tinkamas fizines ir skaitmenines priemones, atsižvelgia į adresatą ir komunikavimo situaciją.			
B1.1 Naudodamasis netiesiogiai teikiama pagalba perfrazuoja	B1.2 Perfrazuoja paprasčiausią matematinį pranešimą, kelia	B1.3 Perfrazuoja paprastą matematinį pranešimą, kelia	B1.4 Perfrazuoja nesudėtingą matematinį pranešimą, kelia klausimus, apmąsto ir vertina pagal

paprasčiausią matematinį pranešimą.	klausimus, apmąsto ir vertina pagal pateiktus kriterijus, daro išvadas.	klausimus, apmąsto ir vertina pagal pateiktus kriterijus, daro išvadas.	pateiktus ar savo sukurtus kriterijus, daro išvadas.
B2.1 Naudodamasis netiesiogiai teikiama pagalba atpažįsta ir vartoja mokymosi turinyje numatytus matematinius terminus, simbolius, žymėjimus, formules.	B2.2 Atpažįsta ir naudodamasis netiesiogiai teikiama pagalba tinkamai vartoja mokymosi turinyje numatytus matematinius terminus, simbolius, žymėjimus, formules.	B2.3 Atpažįsta ir tinkamai vartoja mokymosi turinyje numatytus matematinius terminus, simbolius, žymėjimus, formules.	B2.4 Tiksliai ir tinkamai vartoja mokymosi turinyje numatytus matematinius terminus, simbolius, žymėjimus, formules.
B3.1 Naudodamasis netiesiogiai teikiama pagalba atsirenka reikiamą informaciją iš 1–2 nurodytų šaltinių, kuria ir pristato paprasčiausią matematinį pranešimą, naudodamas ir derindamas kelias skirtingas pasiūlytas fizines ar skaitmenines priemones, formas, atsižvelgia į adresatą ir komunikavimo situaciją.	B3.2 Atsirenka reikiamą informaciją iš 1–2 nurodytų šaltinių, kuria ir pristato paprasčiausią matematinį pranešimą, naudodamas ir derindamas kelias skirtingas pasiūlytas fizines ar skaitmenines priemones, formas, atsižvelgia į adresatą ir komunikavimo situaciją.	B3.3 Atsirenka reikiamą informaciją iš 1–3 nurodytų ar pasirinktų šaltinių, kuria ir pristato paprastą matematinį pranešimą, naudodamas ir derindamas kelias skirtingas pasirinktas fizines ar skaitmenines priemones, formas, atsižvelgia į adresatą ir komunikavimo situaciją.	B3.4 Atsirenka reikiamą informaciją iš 1–3 nurodytų ar pasirinktų šaltinių, kuria ir pristato nesudėtingą matematinį pranešimą, naudodamas ir derindamas kelias skirtingas pasirinktas fizines ar skaitmenines priemones, formas, atsižvelgia į adresatą ir komunikavimo situaciją.
C. Problemų sprendimas			
C1. Modeliuoja įvairaus konteksto suprantamas ir prasmingas situacijas: skaido problemą į dalis, nustato jų tarpusavio santykį, suformuluoja matematinį klausimą/užduotį. C2. Pasiūlo ir vertina alternatyvias probleminės užduoties sprendimo strategijas, sudaro užduoties sprendimo planą ir jį įgyvendina. C3. Įvertina matematinės veiklos rezultatus, daro išvadas, jas interpretuoja nagrinėtos problemos kontekste.			
C1.1 Naudodamasis netiesiogiai teikiama pagalba suformuluoja bent du paprasčiausius matematinius klausimus apie nagrinėtą įvairaus konteksto situaciją.	C1.2 Naudodamasis netiesiogiai teikiama pagalba suformuluoja bent du paprastus matematinius klausimus apie panašią į anksčiau nagrinėtą įvairaus konteksto situaciją.	C1.3 Modeliuoja nagrinėtas įvairaus konteksto situacijas, suformuluoja paprastus matematinius klausimus/užduotis.	C1.4 Modeliuoja nagrinėtas ir nenagrinėtas įvairaus konteksto situacijas, suformuluoja nesudėtingus matematinius klausimus/užduotis.
C2.1 –	C2.2 Naudodamasis netiesiogiai teikiama pagalba sudaro ir įgyvendina paprastos probleminės užduoties sprendimo planą, derindamas ir taikydamas mokymosi turinyje numatytų skirtingų matematikos temų/sričių faktus, metodus.	C2.3 Vertina pasiūlytas alternatyvias paprastos probleminės užduoties sprendimo strategijas. Sudaro ir įgyvendina paprastos probleminės užduoties sprendimo planą, derindamas ir taikydamas mokymosi turinyje numatytų skirtingų matematikos temų/sričių faktus, metodus.	C2.4 Pasiūlo ir vertina alternatyvias nesudėtingos probleminės užduoties sprendimo strategijas. Sudaro ir įgyvendina nesudėtingos probleminės užduoties sprendimo planą, derindamas ir taikydamas mokymosi turinyje numatytų skirtingų matematikos temų/sričių faktus, metodus.
C3.1 –	C3.2 Naudodamasis netiesiogiai teikiama pagalba įvertina	C3.3 Konsultuodamasis įvertina matematinės veiklos rezultatų	C3.4 Įvertina matematinės veiklos rezultatų prasmingumą nagrinėtos

	matematinės veiklos rezultatų prasmingumą nagrinėtos paprastos problemos kontekste, daro išvadas.	prasmingumą nagrinėtos paprastos problemos kontekste. Daro pagrįstas išvadas, konsultuodamasis jas interpretuoja nagrinėtos problemos kontekste.	nesudėtingos problemos kontekste, daro pagrįstas išvadas, jas interpretuoja nagrinėtos problemos kontekste.
--	---	--	---

8.4. 7–8 klasės

Pasiekimų lygiai			
I	II	III	IV
A. Gilus supratimas ir argumentavimas			
<p>A1. Tinkamai atlieka ir paaiškina matematinės procedūras. A2. Pastebi, nustato dėsningumus, panašumus ir analogijas, kelia hipotezes. A3. Argumentuoja ir vertina matematinės idėjas: sukuria nuoseklią, logiškai pagrįstą teiginių seką ar užduoties sprendimą, vertina pranešimo logiškumą. A4. Apmąsto, įsivertina matematikos mokymosi procesą ir rezultatus, planuoja mokymąsi.</p>			
<p>A1.1 Naudodamasis netiesiogiai teikiama pagalba tinkamai atlieka paprasčiausias mokymosi turinyje numatytas matematinės procedūras, padedamas paaiškina, kaip jas atlieka. Naudodamasis netiesiogiai teikiama pagalba atlieka 5–6 klasėse nagrinėtas paprastas matematinės procedūras.</p>	<p>A1.1 Tinkamai atlieka paprasčiausias, o naudodamasis netiesiogiai teikiama pagalba ir paprastas, mokymosi turinyje numatytas matematinės procedūras, padedamas paaiškina, kaip jas atlieka. Tinkamai atlieka 5–6 klasėse nagrinėtas paprastas matematinės procedūras.</p>	<p>A1.3 Tinkamai atlieka paprastas, o naudodamasis netiesiogiai teikiama pagalba ir nesudėtingas, mokymosi turinyje numatytas matematinės procedūras, konsultuodamasis paaiškina, kaip jas atlieka. Tinkamai atlieka 5–6 klasėse nagrinėtas nesudėtingas matematinės procedūras.</p>	<p>A1.4 Tinkamai atlieka ir paaiškina nesudėtingas mokymosi turinyje numatytas matematinės procedūras.</p>
<p>A2.1 Naudodamasis netiesiogiai teikiama pagalba paprastais atvejais nustato panašumus ir analogijas, apibūdina ir pratęsia dėsningumą, konstruoja elementų sekas pagal nurodytą taisyklę, grupuoja objektus, apibendrina matematinio tyrinėjimo rezultatus.</p>	<p>A2.2 Paprastais atvejais nustato panašumus ir analogijas, apibūdina ir pratęsia dėsningumą, konstruoja elementų sekas pagal nurodytą taisyklę, grupuoja objektus. Naudodamasis netiesiogiai teikiama pagalba apibendrina matematinio tyrinėjimo rezultatus, suformuluoja hipotezę.</p>	<p>A2.3 Paprastais atvejais nustato panašumus ir analogijas, apibūdina ir pratęsia dėsningumą, konstruoja elementų sekas pagal nurodytą arba savo sugalvotą taisyklę, grupuoja objektus. Paprastais atvejais nustato tyrinėjamų matematinių objektų ryšius su anksčiau nagrinėtais objektais, apibendrina matematinio tyrinėjimo rezultatus, suformuluoja</p>	<p>A2.4 Nesudėtingais atvejais nustato panašumus ir analogijas, apibūdina ir pratęsia dėsningumą, konstruoja elementų sekas pagal nurodytą arba savo sugalvotą taisyklę, grupuoja objektus. Tyrinėdamas matematinius objektus, nustato jų ryšius su anksčiau nagrinėtais objektais. Apibendrina matematinio tyrinėjimo rezultatus, suformuluoja hipotezę.</p>

		hipotezę. Skiria hipotezę nuo įrodymo.	
A3.1 Sukuria paprasčiausios, o naudodamasis netiesiogiai teikiama pagalba ir paprastos, užduoties sprendimą. Matematinės mintis perteikia nerišliai ir padrikai, pateikia nepilną atsakymą.	A3.2 Sukuria paprastos užduoties sprendimą. Bando perteikti matematinės mintis, tačiau trūksta aiškumo, nuoseklumo, rišlumo, mintys kartojasi arba nutrūksta, pateikia nepilną atsakymą. Naudodamasis netiesiogiai teikiama pagalba vertina paprasto matematinio pranešimo logiškumą.	A3.3. Sukuria nuoseklų, paprastos užduoties sprendimą. Jį argumentuoja remdamasis žinomais apibrėžimais, savybėmis, atsižvelgia į kontekstą, tačiau trūksta tikslumo, glaustumo, išbaigtumo. Kritiškai vertina paprasto matematinio pranešimo logiškumą.	A3.4. Sukuria nuoseklų, logiškai pagrįstą teiginių seką (įrodymą), nesudėtingos užduoties sprendimą. Matematinės idėjas argumentuoja ir pagrindžia žinomais apibrėžimais, savybėmis. Kritiškai vertina nesudėtingo matematinio pranešimo logiškumą.
A4.1 Paragintas įsitraukia į matematikos mokymąsi. Naudodamasis netiesiogiai teikiama pagalba įsivertina matematikos mokymosi rezultatus, išsikelia trumpalaikius matematikos mokymosi tikslus, planuoja savo mokymąsi.	A4.2 Paragintas įsitraukia į matematikos mokymąsi. Naudodamasis netiesiogiai teikiama pagalba apmąsto ir įsivertina matematikos mokymosi procesą bei rezultatus, išsikelia trumpalaikius matematikos mokymosi tikslus, planuoja savo mokymąsi.	A4.3 Noriai dalyvauja matematikos mokymosi procese, jaučia atsakomybę už mokymosi rezultatus. Apmąsto ir įsivertina matematikos mokymosi procesą bei rezultatus, išsikelia trumpalaikius matematikos mokymosi tikslus, planuoja savo mokymąsi.	A4.4 Domisi matematika, aktyviai dalyvauja mokymosi procese, pasitiki savo jėgomis mokydamasis matematikos, jaučia atsakomybę už savo daromą pažangą. Sistemingai stebi, apmąsto ir įsivertina savo matematikos mokymosi procesą bei rezultatus, kartais juos reflektuoja.
B. Matematinis komunikavimas			
B1. Paaškina, perfrazuoja įvairiomis formomis (tekstu, paveikslu, schema, formule, lentele, brėžiniu, grafiku, diagrama) pateiktą matematinį pranešimą.			
B2. Tiksliai ir tinkamai vartoja matematinę kalbą: terminus, simbolius, žymėjimus, formules.			
B3. Kuria, pristato matematinį pranešimą: atsirenka reikiamą informaciją, naudoja tinkamas fizines ir skaitmenines priemones, atsižvelgia į adresatą ir komunikavimo situaciją.			
B1.1 Naudodamasis netiesiogiai teikiama pagalba apmąsto, vertina paprasčiausią matematinį pranešimą pagal pateiktus kriterijus.	B1.2 Apmąsto, vertina paprasčiausią matematinį pranešimą pagal savo ar kitų sukurtus kriterijus, daro išvadas, reziūmuoja turinį, parengia santrauką.	B1.3 Apmąsto, vertina paprastą matematinį pranešimą pagal savo sukurtus kriterijus, daro išvadas, reziūmuoja turinį, parengia santrauką.	B1.4 Apmąsto, vertina nesudėtingą matematinį pranešimą pagal savo sukurtus kriterijus, daro išvadas, reziūmuoja turinį, parengia santrauką.
B2.1 Naudodamasis netiesiogiai teikiama pagalba atpažįsta ir vartoja mokymosi turinyje numatytus matematinius terminus, simbolius, žymėjimus, formules.	B2.2 Atpažįsta ir naudodamasis netiesiogiai teikiama pagalba tinkamai vartoja mokymosi turinyje numatytus matematinius terminus, simbolius, žymėjimus, formules.	B2.3 Atpažįsta ir tinkamai vartoja mokymosi turinyje numatytus matematinius terminus, simbolius, žymėjimus, formules.	B2.4 Tiksliai ir tinkamai vartoja mokymosi turinyje numatytus matematinius terminus, simbolius, žymėjimus, formules.
B3.1 Naudodamasis netiesiogiai teikiama pagalba iš 1–3 nurodytų ar	B3.2 Iš 1–3 nurodytų ar pasirinktų šaltinių atsirenka, lygina, kritiškai	B3.3 Iš 1–3 nurodytų ar pasirinktų šaltinių atsirenka, lygina, kritiškai	B3.4 Iš 1–3 nurodytų ar pasirinktų šaltinių atsirenka, lygina, kritiškai

<p>pasirinktų šaltinių atsirenka, lygina reikiamą informaciją, kuria ir pristato paprasčiausią matematinį pranešimą, naudodamas ir derindamas kelias skirtingas pasiūlytas fizines ir skaitmenines priemones, formas, atsižvelgia į adresatą ir komunikavimo situaciją.</p>	<p>vertina reikiamą informaciją, kuria ir pristato paprasčiausią matematinį pranešimą, naudodamas ir derindamas kelias skirtingas pasiūlytas fizines ir skaitmenines priemones, formas, atsižvelgia į adresatą ir komunikavimo situaciją.</p>	<p>vertina reikiamą informaciją, kuria ir pristato paprastą matematinį pranešimą, naudodamas ir derindamas kelias skirtingas pasirinktas fizines ir skaitmenines priemones, formas, atsižvelgia į adresatą ir komunikavimo situaciją.</p>	<p>vertina reikiamą informaciją, kuria ir pristato nesudėtingą matematinį pranešimą, naudodamas ir derindamas kelias skirtingas pasirinktas fizines ir skaitmenines priemones, formas, atsižvelgia į adresatą ir komunikavimo situaciją.</p>
<p>C. Problemų sprendimas</p>			
<p>C1. Modeliuoja įvairaus konteksto suprantamas ir prasmingas situacijas: skaido problemą į dalis, nustato jų tarpusavio santykį, suformuluoja matematinį klausimą/užduotį.</p>			
<p>C2. Pasiūlo ir vertina alternatyvias probleminės užduoties sprendimo strategijas, sudaro užduoties sprendimo planą ir jį įgyvendina.</p>			
<p>C3. Įvertina matematinės veiklos rezultatus, daro išvadą, jas interpretuoja nagrinėtos problemos kontekste.</p>			
<p>C1.1 Naudodamasis netiesiogiai teikiama pagalba suformuluoja bent du paprasčiausius matematinius klausimus apie nagrinėtą įvairaus konteksto situaciją.</p>	<p>C1.2 Naudodamasis netiesiogiai teikiama pagalba suformuluoja bent du paprastus matematinius klausimus/užduotis apie panašią į anksčiau nagrinėtą įvairaus konteksto situaciją.</p>	<p>C1.3 Modeliuoja nagrinėtas ir nenagrinėtas įvairaus konteksto situacijas, suformuluoja paprastus matematinius klausimus/ užduotis.</p>	<p>C1.4 Modeliuoja nagrinėtas ir nenagrinėtas įvairaus konteksto situacijas, suformuluoja nesudėtingus matematinius klausimus/užduotis.</p>
<p>C2.1 –</p>	<p>C2.2 Naudodamasis netiesiogiai teikiama pagalba sudaro ir įgyvendina paprastos probleminės užduoties sprendimo planą, derindamas ir taikydamas mokymosi turinyje numatytų skirtingų matematikos temų/sričių faktus, metodus.</p>	<p>C2.3 Vertina pasiūlytas alternatyvias paprastos probleminės užduoties sprendimo strategijas. Sudaro ir įgyvendina paprastos probleminės užduoties sprendimo planą, derindamas ir taikydamas mokymosi turinyje numatytų skirtingų matematikos temų/sričių faktus, metodus.</p>	<p>C2.4 Pasiūlo ir vertina alternatyvias nesudėtingos probleminės užduoties sprendimo strategijas. Sudaro ir įgyvendina nesudėtingos probleminės užduoties sprendimo planą, derindamas ir taikydamas mokymosi turinyje numatytų skirtingų matematikos temų/sričių faktus, metodus.</p>
<p>C3.1 –</p>	<p>C3.2 Naudodamasis netiesiogiai teikiama pagalba įvertina matematinės veiklos rezultatų prasmingumą nagrinėtos paprastos problemos kontekste, daro išvadą.</p>	<p>C3.3 Konsultuodamasis įvertina matematinės veiklos rezultatų prasmingumą nagrinėtos paprastos problemos kontekste. Daro pagrįstas išvadas, konsultuodamasis jas interpretuoja nagrinėtos problemos kontekste.</p>	<p>C3.4 Įvertina matematinės veiklos rezultatų prasmingumą nagrinėtos nesudėtingos problemos kontekste, daro pagrįstas išvadas, jas interpretuoja nagrinėtos problemos kontekste. Konsultuodamasis apmąsto ir vertina taikytų problemos sprendimui metodų tinkamumą, perkeliamumą į naujas situacijas.</p>

8.5. 9–10 klasės

Pasiekimų lygiai			
I	II	III	IV
A. Gilus supratimas ir argumentavimas			
<p>A1. Tinkamai atlieka ir paaiškina matematinės procedūras. A2. Pastebi, nustato dėsningumus, panašumus ir analogijas, kelia hipotezes. A3. Argumentuoja ir vertina matematinės idėjas: sukuria nuoseklią, logiškai pagrįstą teiginių seką ar užduoties sprendimą, vertina pranešimo logiškumą. A4. Apmąsto, įsivertina matematikos mokymosi procesą ir rezultatus, planuoja mokymąsi.</p>			
<p>A1.1 Naudodamasis netiesiogiai teikiama pagalba tinkamai atlieka paprasčiausias mokymosi turinyje numatytas matematinės procedūras, padedamas paaiškina, kaip jas atlieka. Naudodamasis netiesiogiai teikiama pagalba atlieka 7–8 klasėse nagrinėtas paprastas matematinės procedūras.</p>	<p>A1.1 Tinkamai atlieka paprasčiausias, o naudodamasis netiesiogiai teikiama pagalba ir paprastas, mokymosi turinyje numatytas matematinės procedūras, padedamas paaiškina, kaip jas atlieka. Tinkamai atlieka 7–8 klasėse nagrinėtas paprastas matematinės procedūras.</p>	<p>A1.3 Tinkamai atlieka paprastas, o naudodamasis netiesiogiai teikiama pagalba ir nesudėtingas, mokymosi turinyje numatytas matematinės procedūras, konsultuodamasis paaiškina, kaip jas atlieka. Tinkamai atlieka 7–8 klasėse nagrinėtas nesudėtingas matematinės procedūras.</p>	<p>A1.4 Tinkamai atlieka ir paaiškina nesudėtingas mokymosi turinyje numatytas matematinės procedūras.</p>
<p>A2.1 Naudodamasis netiesiogiai teikiama pagalba paprastais atvejais nustato panašumus ir analogijas, apibūdina ir pratęsia dėsningumą, konstruoja elementų sekas pagal nurodytą taisyklę, grupuoja objektus, apibendrina matematinio tyrinėjimo rezultatus, suformuluoja hipotezę.</p>	<p>A2.2 Paprastais atvejais nustato panašumus ir analogijas, apibūdina ir pratęsia dėsningumą, konstruoja elementų sekas pagal nurodytą taisyklę, grupuoja objektus. Naudodamasis netiesiogiai teikiama pagalba nustato tyrinėjamų matematinių objektų ryšius su anksčiau nagrinėtais objektais, apibendrina matematinio tyrinėjimo rezultatus, suformuluoja hipotezę. Skiria hipotezę nuo įrodymo.</p>	<p>A2.3 Paprastais atvejais nustato panašumus ir analogijas, apibūdina ir pratęsia dėsningumą, konstruoja elementų sekas pagal nurodytą arba savo sugalvotą taisyklę, grupuoja objektus. Paprastais atvejais nustato tyrinėjamų matematinių objektų vietą ir ryšius anksčiau nagrinėtų objektų sistemoje, apibendrina matematinio tyrinėjimo rezultatus, suformuluoja hipotezę.</p>	<p>A2.4 Nesudėtingais atvejais nustato panašumus ir analogijas, apibūdina ir pratęsia dėsningumą, konstruoja elementų sekas pagal nurodytą arba savo sugalvotą taisyklę, grupuoja objektus. Tyrinėdamas matematinis objektus, nustato jų vietą ir ryšius anksčiau nagrinėtų objektų sistemoje. Apibendrina matematinio tyrinėjimo rezultatus, suformuluoja hipotezę.</p>
<p>A3.1 Sukuria paprasčiausias, o naudodamasis netiesiogiai teikiama pagalba ir paprastos, užduoties sprendimą. Matematinės mintis perteikia nerišliai ir padrikai, pateikia nepilną atsakymą.</p>	<p>A3.2 Sukuria paprastos užduoties sprendimą. Bando perteikti matematinės mintis, tačiau trūksta aiškumo, nuoseklumo, rišlumo, mintys kartojasi arba nutrūksta, pateikia nepilną atsakymą.</p>	<p>A3.3. Sukuria nuoseklią paprastos užduoties sprendimą. Jį argumentuoja remdamasis žinomais apibrėžimais, savybėmis, atsižvelgia į kontekstą, tačiau trūksta tikslumo, glaustumo, išbaigtumo.</p>	<p>A3.4. Sukuria nuoseklią, logiškai pagrįstą teiginių seką (įrodymą), nesudėtingos užduoties sprendimą. Matematinės idėjas argumentuoja ir pagrindžia žinomais apibrėžimais, savybėmis.</p>

	Naudodamasis netiesiogiai teikiama pagalba vertina paprasto matematinio pranešimo logiškumą.	Kritiškai vertina paprasto matematinio pranešimo logiškumą.	Kritiškai vertina nesudėtingo matematinio pranešimo logiškumą.
A4.1 Paragintas išitraukia į matematikos mokymąsi. Naudodamasis netiesiogiai teikiama pagalba apmąsto ir įsivertina matematikos mokymosi procesą bei rezultatus, išsikelia trumpalaikius matematikos mokymosi tikslus, planuoja savo mokymąsi.	A4.2 Paragintas išitraukia į matematikos mokymąsi. Stebi, įsivertina matematikos mokymosi procesą bei rezultatus, naudodamasis netiesiogiai teikiama pagalba juos reflektuoja. Išsikelia trumpalaikius matematikos mokymosi tikslus, planuoja savo mokymąsi.	A4.3 Noriai dalyvauja matematikos mokymosi procese, jaučia atsakomybę už mokymosi rezultatus. Stebi, reflektuoja ir įsivertina matematikos mokymosi procesą bei rezultatus, išsikelia ilgalaikius matematikos mokymosi tikslus, planuoja savo mokymąsi.	A4.4 Domisi matematika, aktyviai dalyvauja mokymosi procese, pasitiki savo jėgomis mokydamasis matematikos, jaučia atsakomybę už savo daromą pažangą. Sistemingai stebi, reflektuoja ir įsivertina matematikos mokymosi procesą bei rezultatus.
B. Matematinis komunikavimas			
B1. Paaiškina, perfrazuoja įvairiomis formomis (tekstu, paveikslu, schema, formule, lentele, brėžiniu, grafiku, diagrama) pateiktą matematinį pranešimą.			
B2. Tiksliai ir tinkamai vartoja matematinę kalbą: terminus, simbolius, žymėjimus, formules.			
B3. Kuria, pristato matematinį pranešimą: atsirenka reikiamą informaciją, naudoja tinkamas fizines ir skaitmenines priemones, atsižvelgia į adresatą ir komunikavimo situaciją.			
B1.1 Naudodamasis netiesiogiai teikiama pagalba paaiškina, pavaizduoja paprasčiausio matematinio pranešimo loginius elementų ryšius.	B1.2 Paaiškina, pavaizduoja paprasčiausio matematinio pranešimo loginius elementų ryšius.	B1.3 Paaiškina, pavaizduoja paprasto matematinio pranešimo loginius elementų ryšius, nustato priežastis ir pasekmes.	B1.4 Paaiškina, pavaizduoja nesudėtingo matematinio pranešimo loginius elementų ryšius, nustato priežastis ir pasekmes.
B2.1 Naudodamasis netiesiogiai teikiama pagalba atpažįsta ir vartoja mokymosi turinyje numatytus matematinius terminus, simbolius, žymėjimus, formules.	B2.2 Atpažįsta ir naudodamasis netiesiogiai teikiama pagalba tinkamai vartoja mokymosi turinyje numatytus matematinius terminus, simbolius, žymėjimus, formules.	B2.3 Atpažįsta ir tinkamai vartoja mokymosi turinyje numatytus matematinius terminus, simbolius, žymėjimus, formules.	B2.4 Tiksliai ir tinkamai vartoja mokymosi turinyje numatytus matematinius terminus, simbolius, žymėjimus, formules.
B3.1 Naudodamasis netiesiogiai teikiama pagalba iš 1–3 nurodytų ar pasirinktų šaltinių atsirenka, lygina, analizuoja, kritiškai vertina reikiamą informaciją, kuria ir pristato paprasčiausią matematinį pranešimą, naudodamas ir derindamas kelias skirtingas fizines ir skaitmenines priemones, formas, atsižvelgia į adresatą ir komunikavimo situaciją.	B3.2 Iš 1–3 nurodytų ar pasirinktų šaltinių atsirenka, lygina, analizuoja ir kritiškai vertina reikiamą informaciją, kuria ir pristato paprasčiausią matematinį pranešimą, naudodamas ir derindamas kelias skirtingas pasirinktas fizines ir skaitmenines priemones, formas, atsižvelgia į adresatą ir komunikavimo situaciją.	B3.3 Iš 1–3 nurodytų ar pasirinktų šaltinių atsirenka, lygina, analizuoja ir kritiškai vertina reikiamą informaciją, kuria ir pristato paprastą matematinį pranešimą, tikslingai naudodamas ir derindamas kelias skirtingas pasirinktas fizines ir skaitmenines priemones, formas, atsižvelgia į adresatą ir komunikavimo situaciją.	B3.3 Iš 1–3 nurodytų ar pasirinktų šaltinių atsirenka, lygina, analizuoja, kritiškai vertina ir interpretuoja reikiamą informaciją, kuria ir pristato nesudėtingą matematinį pranešimą, tikslingai naudodamas ir derindamas kelias skirtingas pasirinktas fizines ir skaitmenines priemones, formas, atsižvelgia į adresatą ir komunikavimo situaciją.

priemonės, formos, atsižvelgia į adresatą ir komunikavimo situaciją.			
C. Problemų sprendimas			
C1. Modeliuoja įvairaus konteksto suprantamas ir prasmingas situacijas: skaido problemą į dalis, nustato jų tarpusavio santykį, suformuluoja matematinį klausimą/užduotį. C2. Pasiūlo ir vertina alternatyvias probleminės užduoties sprendimo strategijas, sudaro užduoties sprendimo planą ir jį įgyvendina. C3. Įvertina matematinės veiklos rezultatus, daro išvadą, jas interpretuoja nagrinėtos problemos kontekste.			
C1.1 Naudodamasis netiesiogiai teikiama pagalba suformuluoja bent du paprasčiausius matematinius klausimus apie nagrinėtą įvairaus konteksto situaciją.	C1.2 Naudodamasis netiesiogiai teikiama pagalba suformuluoja bent du paprastus matematinius klausimus/užduotis apie panašią į anksčiau nagrinėtą įvairaus konteksto situaciją.	C1.3 Modeliuoja nagrinėtas ir nenagrinėtas įvairaus konteksto situacijas, suformuluoja paprastus matematinius klausimus/ užduotis.	C1.4 Modeliuoja nagrinėtas ir nenagrinėtas įvairaus konteksto situacijas, suformuluoja nesudėtingus matematinius klausimus/užduotis.
C2.1 –	C2.2 Naudodamasis netiesiogiai teikiama pagalba sudaro ir įgyvendina paprastos probleminės užduoties sprendimo planą, derindamas ir taikydamas mokymosi turinyje numatytų skirtingų matematikos temų/sričių faktus, metodus.	C2.3 Vertina pasiūlytas alternatyvias paprastos probleminės užduoties sprendimo strategijas. Sudaro ir įgyvendina paprastos probleminės užduoties sprendimo planą, derindamas ir taikydamas mokymosi turinyje numatytų skirtingų matematikos temų/sričių faktus, metodus.	C2.4 Pasiūlo ir vertina alternatyvias nesudėtingos probleminės užduoties sprendimo strategijas. Sudaro ir įgyvendina nesudėtingos probleminės užduoties sprendimo planą, derindamas ir taikydamas mokymosi turinyje numatytų skirtingų matematikos temų/sričių faktus, metodus.
C3.1 –	C3.2 Naudodamasis netiesiogiai teikiama pagalba įvertina matematinės veiklos rezultatų prasmingumą nagrinėtos paprastos problemos kontekste, daro išvadą.	C3.3 Konsultuodamasis įvertina matematinės veiklos rezultatų prasmingumą nagrinėtos paprastos problemos kontekste. Daro pagrįstas išvadas, konsultuodamasis jas interpretuoja nagrinėtos problemos kontekste, apmąsto ir vertina taikytų problemos sprendimui metodų tinkamumą, perkeliamumą į naujas situacijas.	C3.4 Įvertina matematinės veiklos rezultatų prasmingumą nagrinėtos nesudėtingos problemos kontekste, daro pagrįstas išvadas, jas interpretuoja nagrinėtos problemos kontekste. Apmąsto ir vertina taikytų problemos sprendimui strategijų universalumą, perkeliamumą į naujas situacijas.

Visus pasiūlymus prašome siųsti adresu Albina.Zdaneviciene@nsa.smm.lt
Nuoširdžiai ačiū!